

SVENSK FALLSKÄRMSSPORT

SVENSKA FALLSKÄRMSPÖRBUNDETS MEDLEMSMAGASIN

Nyfiken På – Familjen Lundberg

Sommarens alla SM

Inhopp och uppvisning

Got saved by your **CYPRES**? Your cutter is on us!*

If you would like to have your CYPRES cutter for free
after a save*, simply become part of our story:
<https://www.cypres.aero/contact/submit-your-save-story/>

*specific rules apply

Ledare

Då var sommaren slut och lite hösthoppling återstår innan vi plockar undan våra hoppgrejer i väntan på nästa vår. Många av oss har andra intressen och bortglömda ickehoppande vänner som nu kan få lite mer av vårt fokus. Jag har reflekterat en del över några saker i sommar som är dels intressanta, dels lite tråkiga.

Den intressanta reflektionen är det nya rapporteringssystemet i SkyNet där alla hoppare numera har möjlighet att ta del av inkomna rapporter, vilket resulterat i ökad medvetenhet hos hoppare och många och bra diskussioner. Denna öppenhet och den ökade rapporteringen fick mig först att tro att det händer mer incidenter i hopp Sverige än förut, vilket jag upplevde som negativt. Men nu inser jag att mycket av detta som idag blir öppet och tillgängligt för alla, tidigare kan ha varit incidenter som varken uppmärksammats alls eller mörkats av rädsla för syrliga kommentarer och så vidare. Kom ihåg att den ökade rapporteringen och tillgängligheten bidrar till att vi kan göra hopp Sverige säkrare, något som vi alla vill, så fortsatt rapportera allt som varit avvikande. Det är framför allt de blå "OJ-" rapporterna som ger SFF möjlighet att se över utbildning, kulturer och regelverk.

Den andra reflektionen är tyvärr ett tråkigt konstaterande att intresset för tävling bara verkar minska. År efter år. I frifallgrenarna blev det bara SM-status i en enda gren, Speed Skydiving, som är den enda grenen som får fler och fler deltagare. En stor eloge vill jag rikta

till våra landslagshoppare Henrik Raimer och Sara Lundqvist som båda bidrar till att få nya tävlande till grenen och med att coacha de nya för att de ska utvecklas. En annan eloge vill jag ge till Skånelaget Kwansta Kwattro som åkte 110 mil tur och retur för att för åttonde året i rad ställa upp i grenen VFS utan att ha något motståndarlag att tävla emot. Detta trots att de i år inte ens är landslag utomhus, utan satsar på att återkomma nästa år igen på landslagsuppdrag. Det är föredömligt av dem, och visar på deras enorma vilja att tävla, trots att det inte blir någon riktig tävling för dem. Jag hoppas att de andra som deltog på SM blev inspirerade av dem, och att ni som läser detta också blir det. Hatten av för Kwansta Kwattro!

I det här numret ska du få möta familjen Lundberg i porträttserien Nyfiken På och läsa om sommarens alla olika SM som varit på olika platser och vid olika tidpunkter. Du ska också få läsa om sommarens läger och en hel artikel med bra tips och råd gällande inhopp och uppvisning. Jag hoppas att du ska tycka att det här numret är läsvärt. Som alltid är du välkommen att kontakta oss om du har förslag på något du vill att vi skriver om. Det är alltid uppskattat.

Till sist önskar jag er en riktigt fin hopphest i den krispiga luften. Njut av den tid som är kvar!

Penny

Innehållsförteckning

- 4 Kalendariet, notiser
- 6 RI-spalten
- 7 Incidentrapporter
- 8 Ordförandespalten
- 10 Underbara lägersommar
- 13 Fyra Frågor
- 14 100-programmet i FKCG
- 16 Nyfiken På – Familjen Lundberg
- 21 Vad fick dig att börja hoppa?
- 22 Sommarens alla SM
- 27 Redaktionen grillar – Mattias Flybring
- 28 Inhopp och uppvisning
- 30 Sommarens Bigway och SFF 70

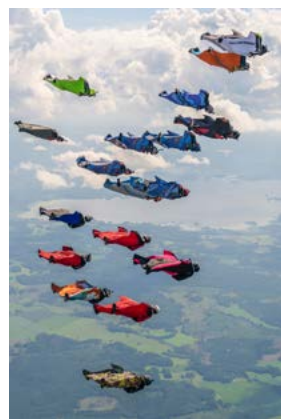

Foto: Andy Ford

Wingsuitedevenet Tanuki Festival

Ansvarig utgivare

Jens Grahn
jens.grahn@sff.se
Svenska Fallskärmsförbundet

Layout, originalarbete,
bildredigering och distribution:
Ljungbergs Tryckeri,
anna.ohrbecker@ljungbergs.se

Annonser

SFF kansli
021-41 41 10
info@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Preliminära utgivningsveckor för 2024

nr.1 v.17
nr.2 v.29
nr.3 v.40
nr.4 v.51

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet, samt övriga mottagare och prenumeranter skicka adressändring till SFF, info@sff.se

Prenumeration

Icke medlemmar som önskar prenumerera på Svensk Fallskärmsport kontaktar SFF:s kansli, se kontaktoppgifter nedan. Pris för fyra nummer inom Sverige: 500 kr.

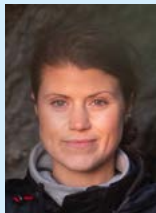
Svenska Fallskärmsförbundet

Pontus Widéns väg 18
722 23 Västerås
Telefon: 021-414110
E-post: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce
0702-75 97 47
info@sff.se

Pixine Lyckner
0733-23 13 13
pixine@live.se

Solveig Klug
0732-80 75 78
solveig.klug@hb.se

Ansökan om tusenhoppsplakett och tid i sporten

Under våren har SFF:s nya hemsida lanserats. Under arbetets gång har dessvärre en del ansökningar gällande tusentalshopp och tid i sporten gått förlorade. Om du vet med dig att du ansökt om något av ovanstående efter 1 april – gör gärna din ansökan en gång till, för att säkerställa att den kommer med beställningen som görs i början av 2025.

Har du gjort jämnt antal 1000 hopp eller jämnt antal år i sporten, men inte har skickat in ansökan om plaket? Gör det via SFF:s hemsida>medlemmar>ansökningsformulär.

BAS-kurs för nya hoppare

Är du nybliven A-certare eller har hoppat några år och vill vidareutbilda dig till instruktör? Då är BAS-kursen något för dig. Varje år hålls en så kallad BAS-kurs på Bosön på Lidingö i Stockholm. I år hålls den 15–17 november. Under kursen behandlas många viktiga ämnen för dig som är ny hoppare, gällande till exempel säkerhet, utrustning, med mera. Det är högt i tak, inga frågor är fel och många diskussioner och erfarenhetsutbyten sker. Våra erfarna förbundskursledare ser till att alla kommer hem från kursen berikade med kunskap och taggade inför nästa hoppssäsong.

Är du intresserad? Anmäl intresse till din chefsinstruktör i klubben som sedan anmäler till SFF.

Kalendariet

Med reservation för ändringar

Augusti:

31 VM i precision och CF, Tjeckien

September:

1–6 VM i precision och CF, Tjeckien

13–14 SM i tiomanna speedformation, SF, Gryttjom

20–21 AFF steg 1, flera klubbar

22–30 VM CanopyPiloting, Pretoria, Sydafrika

Oktober:

4–12 VM i frifallsgrenar och Wingsuit, Beaufort, USA

November:

10–11 SFF Förbunds konferens, Karlsborg

15–17 BAS-kurs, Bosön

Ny förslagslåda på SFF:s nya hemsida

Har du som medlem i förbundet några förslag på förbättringar när det gäller vår verksamhet, finns nu möjlighet att skicka in förslag via www.sff.se. Gå till Förbundet i menyn och där ligger: Förslag till SFF. Skicka in dina tankar, idéer och förslag. Dessa kommer att behandlas på kommande styrelsemöte och fördelas i prioriteringsordning för åtgärder till styrelse, kommitté eller kansli, beroende på vad förslaget gäller. SFF förväntar sig att den som kommer med synpunkter och förslag själv vill bidra i en eventuell förändringsprocess.

Foto: Joakim Berlin

Exit under Milky Way-veckan.

Milky Way

– ett uppskattat bigwayevent

Ett lyckat storformationsläger som ägde rum 24–28 juni på Stockholms Fallskämsklubb i Gryttjom, var Milky Way. Annika Lindh höll i trådarna och skapade ett fantastiskt event med erfarna hoppare från hela världen. Bland deltagarna fanns hoppare från Australien, Kanada, Kina, Finland, Storbritannien, Nederländerna, Tyskland och Portugal. Och Sverige förstas. Anmärkningsvärt var de världskända coacherna, Milko Hudgkinson, Siân Stokes och Derek Thomas som med entusiasm och professionalism utmanade samtliga deltagare för största möjliga utveckling. Våldigt nöjda deltagare vittnar om ett mycket välorganiserat event och flera av dem har bett Annika organisera ett Milky Way även 2025.

“Milky Way 2024 blev sannerligen uppskattat!”, skrattar Annika och fortsätter. “Det är inte helt enkelt att anordna event och dra hit coacher i världsklass, men det blev väldigt bra”. Såväl Annika som deltagarna var nöjda med eventet och Annika visar glatt upp fina utvärderingar från deltagarna. “Det blev ju hur bra som helst och Gryttjom visade sig från sin bästa sida och bjöd på strålande sol hela veckan!” Vi hoppas få se en uppföljning nästa år.

ISSA-deltävling i Gryttjom

Foto: Peter Törnestam

Speedexit under ISSA-tävlingen.

Faster Harder Gryttjom.

Foto: Peter Törnestam

Domarna Zeljko och Percy redo att läsa av resultaten från hjälmarnas "Flysights".

Inom Speed Skydiving finns en internationell världscupserie som heter ISSA och som under säsongen pågår runt om i världen under sju deltävlingar. I år fick Sverige arrangera omgång sex tack vare Sara Lundqvist, en av våra främsta landslagshoppare, som såg till att få in en ansökan om att få stå värd för en deltävling. Tävligen gick under eventnamnet "Faster Harder Gryttjom" och Sara ingick i organisationen med alla förberedelser. Peter "Törna" Törnestam som var tävlingschef, sammanfattar tävlingen så här:

"Superrolig och intressant tävling att vara en del av! Har lärt mig nya saker även fast man är äldre i gemet. Domarna Zeljko Tanaskovic och Percy Kristersson rockade i sin hörna med resultaten och allt flöt på i tävlingen, trots att de var 18 (!) tävlande. Flera personliga och nationella rekord sattes. Kul också att den svenska Speedscenen växer så att det knakar, inte bara i antal, utan resultatmässigt också. Vi är i toppen där vi ska vara! Jag vill också nämna piloten

Andreas Henriksson som lyckades pricka den exakta tävlingshöjden, med en minimal differens på tio meter på varenda lift. Snygg!"

Tävlingen genomfördes i två kategorier, Open och Female, och med 18 tävlande som representerade sex olika nationer.

I Openklassen segrade Nya Zeeländaren Mervyn O'Connell som vann med 489,89 i snitt. På andra plats kom Henrik Raimer med 484,77. Det blev full pott för Nya Zeeland när även damklassens guldmedalj delades ut till Tanita Rutherford som fick 471,58 i snitt. Fem tjejer deltog i damklassen och Sara Lundqvist knep silverplatsen med 445,59. Två härliga silvermedaljer till Sverige blev alltså slutresultatet. Övriga deltagare från Sverige var Daniel Hagström, Olov Engström och Mathias Peters.

Niclas "Nico" Emanuelsson och Jonas Ulfwi – 10 000 hopp!

Foto: Peter Törnestam

Nico Emanuelsson.

Lördagen den 13 juli, på första liften i Gryttjom, gjorde Nico sitt tiotusende hopp. Detta tillsammans i en formation, med bland annat Susana Leal som samtidigt firade sitt tusende hopp.

Foto: Jason McCrindle

Jonas Ulfwi.

Jonas Ulfwi gjorde sitt jubileumshopp den 31 augusti i Vårgårda. Ganska få svenska hoppare kan stoltsera med så många som 10 000 hopp, vilket definitivt är värt att uppmärksamma.

RI-spalten

Har vi vänt trenden?

Fantastiskt bra jobbat Hoppssverige. Det digitala rapporteringssystemet i SkyNet har fungerat bättre än vi hoppades, skrev jag i förra numret och det gäller fortfarande. Vid avstämning den 31 juli hade vi fått in 219 rapporter (152 Blå, 42 Gula och 25 Röda) och många rapporter är överraskande välskrivna och analyserande både från hoppare, HL och CI. Vi har många saker att ta med oss i det systematiska säkerhetsarbete som pågår. Tanken med systemet är ju att det ska vara snabbt och att informationen skyndsamt ska göras tillgänglig för alla hoppare att ta del av. Där finns en förbättringspotential då vi ser att vissa rapporter "fastnar" och blir liggande, trots påminnelser. Vi måste alla hjälpas åt för att få detta att fungera. SBF säger att rapport skall vara CI tillhanda senast en vecka efter händelse/incident, och därefter RI tillhanda senast efter två veckor. Och det var regler baserade på ett analogt system med pappersblanketter som skickades med post till kansliet. Nu borde vi rimligtvis kunna vara snabbare... Vi tittar på en lösning för att kunna publicera rapporter direkt på vår nya hemsida för att ytterligare förbättra tillgänglighet.

Inhopp-Spotting-Utelandning var fokus i förra spalten, och jag måste tyvärr nämna det även denna gång. Trenden består i inkomna rapporter med mycket utelandningar, många gånger beroende på bristande spotting. Alldeles för ofta tar vi inte det enskilda ansvaret som hoppare och faktiskt spottar, utan litar istället på "grön lampa" och pilotens anvisningar. Grön lampa betyder INTE "Nu ska du hoppa". Grön lampa betyder "nu får du hoppa" OM du är på rätt plats. Det är ditt enskilda ansvar.

På samma sätt innebär det inte att när vindar ligger inom förutsättningar enligt SBF, att det alltid är lämpligt att genomföra hopp/ inhopp även om det är tillåtet. Ibland kan andra faktorer inverka så det ändå inte är rätt att genomföra, och om hoppledaren/uppvisningsledaren säger nej så MÅSTE det respekteras. HL/UL bestämmer. Punkt. En annan viktig faktor är att genomföra en tydlig och komplett briefing där all tillgänglig information presenteras för alla hoppare

som ska delta så att alla ges möjlighet att fatta välgrundade beslut om Go/No Go. Vi har den gångna sommaren haft ett flertal situationer med inhopp som kunde slutat mycket illa beroende på spotting, vindar och övriga förutsättningar. USK analyserar situationerna och ser hur vi kan förändra regler och rutiner för att detta inte ska upprepas.

Glädjande är dock att vi under 2024, nationellt sett, ser ut att ha vänt trenden med minskning av medlemmar och genomförda hopp. Vad gäller medlemmar har vi haft en svag ökning och den 31 juli hade SFF 1048 medlemmar mot föregående års 1044. Antalet genomförda hopp när kvartal 2 redovisats var 22 303 mot 22 250. Ökningarna är marginella men måste ses mot bakgrund av tidigare års trend av en årlig påtaglig minskning. Förhoppningsvis har vi vänt trenden. Bra jobbat alla.

Avslutningsvis vill jag tacka alla er som deltagit i förberedelserna inför nästa års 70-årsjubileums-formation SFF 70. Det har genomförts träningsläger på flera klubbar och jag vill tacka alla arrangörer, coacher och framför allt deltagare. Det är glädjande att se att så många yngre/nyare hoppare deltar, men kanske ännu mer glädjande att duktiga och erfarna hoppare inom andra discipliner kommer och tillför, och lär sig mer om, FS Bigway. Tack alla. Alla behövs. Jag vill också passa på att uppmana alla som vill vara en större del av vår utbildningsverksamhet, att ansöka till förbundsinstruktör och givetvis alla som vill utbilda sig till olika instruktörsfunktioner att förbereda sig inför kommande förbundskurser. Rutiner finns på vår hemsida.

Vi ses snart på ett hoppfält nära dig.

Blue skies

Joakim Berlin
- Riksinstruktör
Svenska Fallskärmsförbundet

Incidentrapporter

Rapport 276 ”Tog fel rigg”

Hopparen: Hade bråttom iväg till nästa lift och tog en rigg som jag trodde att det låg en 150-skärm i. När skärmen öppnade så upptäckte jag att den var mindre. Skärmen streamade en stund och jag särade på bärremmarna, skärmen började sedan dyka och jag cuttade skärmen kort därpå. Stress och slarv från min sida att inte kolla vilken skärm som låg i. I öppningsförloppet låg jag stabilt när skärmen öppnades men den streamade länge och när jag särade på bärremmarna har jag troligtvis tryckt mer på ena sidan än andra och den här skärmen var mer känslig än vad jag är van vid.

Hoppledaren: Såg att hopparen genomfört reservdrag. Följde hopparen och cuttade delar ned till marken. Hopparen landade bra. Jag hade ingen vetskap om vilken utrustning hopparen använde vid det aktuella hoppet.

Chefsinstruktören: Inget mer att tillägga kopplat till snodd och reservdrag.

Däremot kommer jag att upplysa instruktörsgruppen om att vi måste instruera och coacha våra hoppare i att slaviskt genomföra daglig tillsyn av den utrustning de hoppar med, där förutom själva skicket kontrolleras även ingångskontroll av packjournal för att säkerställa skärmtyp- och storlek, luftvärdighet med mera.

Detta kommer att dryftas under nästkommande I-möte för att gemensamt med instruktörskåren nå konsensus om hur våra rutiner måste förändras för att säkerställa att sådana här incidenter inte uppkommer igen. Ligger ovan även som en punkt till 2025 års Safetyday.

Ulf Liljenbäck, USK: Att ”ta fel rigg” borde inte kunna hända. Att ha så bråttom till nästa lift att man inte vet vilken utrustning man hoppar med är anmärkningsvärt. Utan den där fallskärmen är det ju faktiskt så att vi inte kommer att göra fler hopp, varför det är av största vikt att veta att fallskärmen man har på ryggen gör jobbet för just mig. Hela kulturen på hoppfältet måste vara inriktad på säkerhet, inte på att göra så många hopp som möjligt.

Rapport 274 ”Bombning”

Hopparen: Jag var andra linjens dykare i en 14-manna storformation. Efter exit missbedömde jag avståndet till basen och formationen och kom över den, tappade flygförmåga och bombade en annan hoppare över arm och axel. Därefter hissade vi båda upp oss till formationen och tog våra grepp. Bryt och övrigt utan anmärkning.

Hoppledaren: Inget jag kan se från marken.

Chefsinstruktören: Inget kommenterat

Ulf Liljenbäck, USK:

Att ha en plan för sitt hopp, både när det kommer till vad man faktiskt ska göra och hela biten med att flyga och landa sin fallskärm säkert, är både bra och viktigt. Jag vill nu slå ett slag för när planen måste avbrytas. Att, som i rapporten där hopparen dyker mot formationen och ”bombar” densamma, tidigare uppfatta, förstå och agera på att planen inte längre håller. Avbryt och övergå till överlevnadsmodet. Det låter lite drastiskt men med hastighetsskillnader mellan de som är i en formation på mage i knappa 200 km/h och en person i dyk eller precis efter dyk är stor, potentiellt mycket stor. Att krocka i frifall är livsfarligt och måste undvikas.

Rapport 175 ”Tandem”

Hopparen: Eftersom jag hade fått uppgifter om friska/byiga vindar, skråade jag in på final för att säkerställa att jag inte skulle gå kort då där fanns hinder i form av staket, väg med parkerade bilar, höga träd, kort slänt och vatten i inflygningsriktningen. Vid ingången på final kom jag lite snett och korrigerade med bromsade svängar som resulterade i att jag blev lite låg. När jag skulle flära hade jag nog lite för låg fart och fick ingen riktig effekt på flären, utan vi sjönk igenom och landade hårt på baken.

Hoppledaren: Uppvisning på FMX motorcross-show på Långnäsparken i Bollnäs.

Fyra uppvisningserfarna hoppare deltog. Speakern för eventet hade en önskan att komma ner till showen som tandemhoppare. Alla deltagande hoppare samt undertecknad hoppledare gjorde en noga övervägning innan hoppet om det var möjligt och säkert, med rådande tidvis byiga vindar. Vi kom fram till att det gick att genomföra.

Planet kommer in över Långnäsparken och släpper hopparna cirka 18:45. Nordvästliga vindar, med en markvind på cirka 8 m/s. Undertecknad hoppledare iakttar tandem komma in med lågt korrigerande sväng och vid cirka sju meters höjd över mark, gick det snabbt ner. Det blev en hård landning inför avspärrningen bland publik, alla hann lyckligtvis undan. Jag tar mig snabbt fram till hopparna. Jag observerar att Paxet hade märkbart ont och nådde fram samtidigt som ambulanssjuksköterskan som var i tjänst, var på plats. Kort därefter kom en läkare från den lokala hälsocentralen som ej var i tjänst just då. Jag tog direkt hand om tandemskärmen, så den inte skulle fånga luft. Paxet hade väldigt ont men verkade vid gott mod, han fick smärtstillande av ambulanssjuksköterskan på plats. Två ambulanser tillkallades, men han nekade fortsatt vård. Vad jag senare fick höra var att han åkte hem med egen bil och sökte vård i sin

hemkommun.

Chefsinstruktören: Landningsområdet var långsmalt och låg i linje med vindriktningen. Vinden var hård men avtagande, tidvis byig. Det hade varit lämpligare att göra landningsvarv med högersväng för att ha bättre marginal till publik vid slutet av inflygningen. Det vore också lämpligt att passageraren inte var med i samtalet när vi diskuterade om hoppet skulle genomföras eller inte. Flera potentiella uppvisningshoppare, inklusive mig, valde att avstå helt på grund av vindförhållandena, och vi kan bli bättre på att se sådana val som en varningsflagga för alla. Ser man tillbaka på tidigare år är det oftast under sådana förhållanden som olyckor skett. Effekten av vinteruppehåll kan också ha spelat in, och vi behöver tänka på hur det påverkar alla, även mycket erfarna hoppare.

Vi kommer att diskutera faktorerna som ledde till hur hoppet genomfördes och hur olyckan skedde, antingen på nästa I-möte eller på ett extrainsatt I-möte. Vi behöver komma fram till åtgärder som höjer säkerhetsmarginalerna för uppvisningshopp och även annan hoppling i svåra vindförhållanden, och hur vi bättre balanserar situationer där det finns extra tryck från oss hoppare, eller utifrån, att genomföra ett hopp.

Ulf Liljenbäck, USK: I fallet med tandem på en uppvisning börjar det inte lysande med en plan som förutsätter att allt måste gå rätt, för att man inte ska försätta sig i en dålig sits. Att ens ta beslutet att hoppa efter ett vinteruppehåll när förhållandena är tveksamma och flera erfarna uppvisningshoppare väljer att inte hoppa är inte det bästa. Det ska inte vara så viktigt att genomföra en uppvisning att det sker på bekostnad av säkerheten. Nu går det inte rätt och den ursprungliga planen överges, men ersätts med en som lägger huvudfokus på att landa på ”krysset”. En säker landning en bit från platsen där man tänkte landa är alla gånger bättre än en dålig landning, denna gång dessutom med en skada till följd, på krysset.

Några avslutande ord från

Ulf Liljenbäck

Fallskärmshoppning sker här och nu. Det går inte att pausa och börja om när vi väl lämnat flygplanet, och hoppet slutar inte innan vi har landat. Allt som händer däremellan måste hanteras, alltså, måste hanteras. Vi förbereder oss genom att ha en plan för vad vi ska göra, men som alla vet är en plan endast en tanke om hur man vill att det ska gå. Sedan händer verkligheten och då gäller det att anpassa sig till den, och eftersom vi är i frifall eller under fallskärm i en tredimensionell miljö, behöver vi anpassa oss snabbt.

Ordförandespalten

Hösten är här, då sår vi frön! Hur orimligt det än låter, så är det precis så det är. Sommaren har varit lång, varm och härlig för många. Sommaren är också den tid på året då de flesta skördat den underbara fallskärmsfrukten; att få kasta sig ut i det fria med vänner eller medtävlande runt om i världen.

Så när löven börjar gulna och den eviga frosten så sakteliga börjar bita sig fast i kinder och gräsmattor, är det kanske lätt att fastna i steget och bara önska sig tillbaka till de varma sommarkvällarna efter alla magiska hoppdagar.

Då är det på sin plats att påminna sig själv och sina kamrater om det enkla sambandet – för att kunna skörda måste man också så! Och det är precis det vi ska göra i höst! Förutom att klubbstugor ska iordningställas för vintern, ska flygplan underhållas och en och annan årsfest ska få sammanfatta alla gyllene ögonblick, men vi ska också klara av sådden. Sådden av nästa säsong.

”Samarbeta och ta vara på idéer!”

Hur ska vi då lyckas forma nästa säsong till den bästa tänkbara? När alla klubbar inte har alla förutsättningar på plats? När det är många månader av kall vinter? Kanske genom att göra ännu mer av det vi gjort i år... Samarbeta och ta vara på idéer! Och göra det i tid! Precis som att det tar flera hundra år att odla en ek, tar det också tid att odla och skapa underverk i fallskärmsvärlden. Därför sår vi redan under hösten!

Ett riktigt bra tillfälle där vi tillsammans kan hjälpas åt att få fart på säsong 2025, är höstens förbunds-konferens. Helgen vecka 45 samlas alla klubbordföranden och chefsinstruktörer för att utvärdera året. Det är också där många diskussioner tas och inriktningar inför nästkommande säsong får fart.

Inför den helgen har jag en önskan. En önskan om att var och en av er tar fram era bästa idéer och pratar ihop er med era förtroendevalda. Sår frön, helt enkelt. Frön som de kan ta med sig till förbunds-konferensen. Frön som vi tillsammans kan få att spira. Så att nästa säsong kan växa till den bästa vi någonsin kan tänka oss!

Med tillönskan om en härlig höst!

/Amos Hedberg

SFF profilkläder

Välkommen till hösten. Du som är nybliven A-certare har kanske inte hunnit ekipera dig med förbundets snygga profilkläder. Till vinterns gympass eller tunnelflygning passar till exempel våra funktionströjor alldeles utmärkt. Eller varför inte en snygg mössa som passar perfekt nu när vi går en kallare årstid till mötes.

Profiltröja

En prisvärd rundhalsad, interlockstickad funktionströja i 100 % polyester. Plagget är infärgat med en metod som påverkar miljön mindre och ger bättre färgbeständighet. Oeko-tex certifierad.

Märke: Printer Red flag Active wear

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga på höger ärm och vänster bröst

Storlekar: Dam XS-XXXL, Herr XS-5XL

Tröja
200:-
inkl porto

Profilmössa

Märke: New Wave

Clique Saco

Beskrivning:

Modern mössa i dubbel single jersey.

Färger: Marinblå, royalblå, mörkgrå, röd, vit, rosa, grön

Tryck: SFF logga mitt fram

Storlek: En storlek

Mössa
150:-
inkl porto

Profilkeps

Märke: Clique, Texas cap

Beskrivning: Twillkeps i 100%

bomull med kardborrejustering baktill

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult mitt fram

Storlek: En storlek

Keps
150:-
inkl porto

Profilbuff

Märke: Beechfield, "Morf"

Beskrivning: Sömlöst, skönt material som andas

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult

Storlek: En storlek

Buff
100:-
inkl porto

SFF-pin

Pin
50:-
inkl porto

Beställning, betalning och leverans

Beställ: Mejla till info@sff.se.

Uppge namn, adress, artikel, färg och storlek

Betalning: Swisha till 123 319 9353. Uppge namn, artikel

Leverans: Din beställning hanteras och postas inom två veckor om den finns i lager. I annat fall blir du meddelad om längre leveranstid. Leverans sker via post.

Internationella tävlingar för Precisionshopparna under 2024

Text: Lennart Vestbom

Foto: Helle Bendt

FGCC Accuracy Team på plats i Belluno den 9 augusti.
fr v. Silvio Del Piero, Reijo Hirvonen, Jonas Wallberg, Peter Bendt, och Oumar Cheik Larocha.

Magnus Falk, som är landslagshoppare och tävlar för Fallskärm Gefle CReW Club (FGCC), har tävlat flitigt ute i Europa de senaste 20 åren. Det är tufft att etablera sig i Europa- och världstoppen, men långsamt har Magnus förbättrat sina resultat och varit i semifinal och final i EM

och VM. Det tar tid att hitta sin egen stil när man inte har haft någon tränare. Som bäst blev Magnus 4:a på EM i Ravenna i Italien förra året.

Några andra presshoppare har dock hoppat internationellt i ännu fler år. Jonas Wallberg från Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, gjorde sitt första VM redan 1972 och Anders "Raggar'n" Carlson från Linköpings Fallskärmsklubb har också varit ute internationellt de senaste 35 åren.

Sedan några år har vi fått några nya som tillkommit på den internationella scenen. Narit Pidokrajt, som tävlar för Skånes FSK till exempel, tävlar ofta i Tyskland och är god vän med världsmästaren Stefan Wiesner.

Den som har varit väldigt drivande i svensk precision de senaste åren är Peter Bendt, från tävlingsklubben Fallskärm Gefle CReW Club, som efter ett tioårigt uppehåll började tävla igen för fem, sex år sedan. Bland annat hoppade han över 20 tävlingar ute i Europa 2021. Peter har hela tiden tankar och idéer kring hur Sverige ska få fler som tävlar både nationellt och ute på Europatouren. I år har Peter och Jonas tävlat i Danmark och Italien, och för första gången på många år fick Peter ihop ett lag som tävlade för FGCC Accuracy Team på en internationell tävling i Belluno, Italien. Som många lag ute i Europa lånar man ihop några personer utifrån, för att fylla femmannalagen.

FGCC hoppas på fler presshoppare de närmsta åren.

INFORMATION OM SFF:S FÖRSÄKRING

Fritt fall för dig, inte för familjen och ekonomin

Söderberg & Partners skräddarsydda försäkringspaket, i samarbete med Svenska Fallskärmsförbundet, ger dig trygghet och ekonomiskt skydd. Oavsett om du är nybörjare eller erfaren hoppare, kan olyckor ske. Genom din licens är du försäkrad via Svenska Fallskärmsförbundet. Grundförsäkringen gäller vid all hoppning i Sverige och till viss del utomlands.

Viktig information för dig som tänkt hoppa utomlands!

I Sverige ger samhället ett visst ekonomiskt skydd om olyckan skulle inträffa. Tyvärr erbjuder detta skyddsnet liten eller ingen trygghet, i flera av våra grannländer. För att undvika risken att bli nekad möjligheten att hoppa eller att stå utan tillräckligt skydd, erbjuder vi dig möjligheten att utöka den kollektiva grundförsäkringen med både liv- och olycksfallsbelopp.

Nedan har vi sammanställt både grundförsäkringen och det valbara tillägget.

OMFATTNING	GRUNDFÖRSÄKRING	UTÖKAD OMFATTNING
Försäkringen gäller i:	Hela världen	-
Ansvar gentemot tredje person (alt. 1 500.000m Euro)	15 000 000 kr	-
Utgifter för läke-,tandskade- och resekostnader	1 000 000 kr	-
Anhörigs resa till svårt skadad eller avliden	15 000 kr	-
Ersättning för rehabiliteringskostnader	50 000 kr	-
Ersättning för krishantering vid svårt olycksfall	15 000 kr	-
Ersättning för tillhörigheter i samband med olycksfall	5 000 kr	-
Olycksfallsersättning vid dödsfall	25 000 kr	525 000 kr
Olycksfallsersättning vid invaliditet 5-50%	250 000 kr	750 000 kr
Olycksfallsersättning vid invaliditet >50%	500 000 kr	1 000 000 kr
Självrisk för tillhörigheter	750 kr	-

Kontakta oss så hjälper vi dig att se över och förbättra ditt skydd gruppforsakring@soderbergpartners.se 036-580 15 80

Underbara lägersommar

Text: Pixine Lyckner

Säsongen börjar tyvärr närma sig sitt slut, men vilken sommar det varit! Det känns som om var och varannan hoppvecka haft event, läger och happenings på agendan. I skrivande stund vankas det kräftskivor på flera klubbar i landet och än är det flera hoppelger kvar. Passa på att njuta av den sista sommarvärmern, de krispiga hösthoppnen och den fantastiska gemenskap som fallskärmshoppning innebär.

Foto: Felix Westenberg

Angle Week är äntligen tillbaka! Efter fjolårets uppehåll samlades i år hoppare från hela världen för att än en gång vinkla över vackra Näsinge. 30 nationaliteter var representerade och veckan bjöd även på sceniska inhopps över Koster och Västkusten.

Foto: Privat Arkiv

Glada tjejer efter en rolig speedstar tillsammans.

Foto: Sandra Eriksson

Lyonella "Lyo" Cassa och Sara Fredman provade på rodeo för första gången under Viva La Ladies cowgirltema-dag.

Foto: Adriana Hellendoorn

Gemenskapen var omedelbar och självklar. Ett av Jennifers mål var att alla skulle få möjlighet att lära varandra och såg till att alla deltagare fick varsin coach-slot för att hoppa med en mindre erfaren hoppare, vilket var mycket uppskattat.

Jennifer Lundberg debuterade som lägersamordnare i juli och skapade ett mycket lyckat evenemang för tjejer. 16 kvinnliga hoppare deltog i lägret som hölls på Fallskämsklubben Aros med Jennifer och Jackie Samuelsson som coacher. Under tre dagar, med olika teman som höll i sig såväl från första hoppet och hela vägen till kvällsaktiviteter, kunde deltagarna prova på olika hopptyper, få guidning och coaching både i grupp och på individnivå och atmosfären var på topp. Jennifer coachade i friflygning och Jackie i magflygning och framförallt gjorde gruppen mycket roligt tillsammans. Hoolahoop-hopp, formationer,

speedstars, statisk head up-flygning, dynamic belly, vinkel och rodeos stod på schemat och på kvällarna blev gemenskapen ännu gemytligare. "Jag tycker att det var väldigt roligt att arrangera evenemanget och vill gärna göra det nästa år igen", berättar Jennifer som efter hoppningen bjöd på drinkar enligt tema i baren, ost- och vinkväll och danslektioner i packen. "Första dagen hade vi cowgirltema, då drack vi 'Cowboy Palmers' och dansade linedance", fortsätter Jennifer, "Några ville aldrig sluta så vi fortsatte dansa i många timmar", skrattar hon. "Jag var helt genomsvettig och hade jätteroligt!" säger hon och ler.

Foto: Felix Olofsson

Nordic Invasion arrangerades av Skydive Sweden i Näsinge under första veckan i juli och förutom inhopp, temafester och kvällsfilmer vankades det en 60 meter lång slip 'n' slide. På bilden visar Henrik 'Bjerka' Bjerkerød hur det kan gå till.

Foto: Andy Ford

Foto: Fredrik Morin

Utöver hoppning, gummijollehäng, tandem och gemenskap tävlades det även i ölprecision under årets Orsavecka.

Tanuki Festival, som arrangerades av Darren Burke på Stockholms Fallskärmsklubb med coacher som Sam Laming, Nicholas Scalabrino, Scotty Patterson och RedBull-atleten Sebastian Alvarez, bjöd på wingsuitflygning i världsklass. Tre av fyra dagar bjöd på strålande hoppväder och allt från flockflygning på fem man till 21-mannaformationer för varje individs maximala utväxling och progression. Under lägret gjordes 910 wingsuithopp av 50 deltagare med 0 cutaways.

Foto: Zenhex

PAC:en i Solnedgång under Angleweek i Näsinge.

Foto: Jocke Berlin

Utklätring ur Erik-Erik under Milky Way.

Foto: Jocke Berlin

Storformationslägret Milky Way gick av stapeln i juni med deltagare från hela fyra kontinenter.

Fyra Frågor

Text: Pixine Lyckner

Säsongen lider mot sitt slut och visst har den varit härlig, om än kort. Många klubbar runt om i landet har varit aktiva med såväl boogien och event som camps och läger. Att samlas från olika klubbar och olika länder och dela några hoppdagar tillsammans är både utvecklande och underbart. Och varmt rekommenderat av både oss på redaktionen och lägerdeltagare runtom i landet. Vi har frågat fyra deltagare i fyra olika camps fyra frågor.

Eva Sjöholm

Antal hopp: 400

Utrustning: Vector, Sabre 3, 150

Favoritcitat: "Livet visar vägen"

Deltagit i: Gryttjom Vinklar, Stockholms Fallskärmsklubb

Det bästa med det här campet: Oavsett väder såg detalj att vi deltagare alltid lärde oss något nytt, vilket jag verkligen uppskattade. Och såklart var gemenskapen med de obligatoriska grillkvällarna ett stort plus!

Foto: Privat Arkiv

- Berätta kort om lägret:** Det var ett femdagars camp med minst fem hopp per dag. Första dagen började alltid med en introduktion till disciplinen och grupperna. Vid dåligt väder hade de planerat in andra aktiviteter, som en dag med tunnelflygning i Stockholm. Fluid Dynamics-teamet, som stod bakom campet, består av tre grabbar – Julian, Adrian och Chris – som har en imponerande kompetens inom alla delarna av fallskärmsbhopning. Tillsammans har de över 35 års erfarenhet i sporten och arbetar heltid med fallskärmsbhopning. Det gjorde det enkelt att fördjupa sig i allt från kalottflygning och aerodynamik till psykologi och biologi. De genomför tunnelcamps, kalottkurser och fallskärmsläger, främst i Spanien men även i England, samt tunnelcamps i bland annat Polen och Finland.
- Deltar du i flera läger under den här säsongen?** Ja, jag har deltagit i två camps den här sommaren, båda fokuserade på vinkelflygning och har som mål att delta i fler under året.
- Vad är det bästa med läger (och rekommenderar du andra att delta i camps)?** Att delta i mitt första camp var ingen lätt match – jag behövde faktiskt övertalas. Men nu är jag en stor förespråkare. När jag reste bort under vintern 2023 kände jag mig lite vilsen i sporten, men tack vare camps vågade jag hoppa i större grupper och lärde mig mycket om mig själv. Det gav mig en fördjupad förståelse för säkerhet, bryt i större grupper och hur kropp och vind samspelar i relation till den disciplin man utför. Möjligheten att ställa frågor direkt var ovärderlig. Det bästa är de vänner man får, både lokalt och globalt. Hoppare jag träffade i Spanien deltog också på samma läger i sommar, och eftersom vi hade hoppat tillsammans tidigare blev jag inbjuden att delta i fler vinkelhopp, trots mindre erfarenhet.
- Vad är ditt mål med hoppningen i år?** Jag vill fortsätta finslipa min vinkelflygning med fler camps i höst och vinter med samma team. Om tiden är rätt, planerar jag också att "downsize" min skärm efter årsskiftet – men jag har ingen brådska!

Moa Jonasson

Antal hopp: 31 efter SFU

Utrustning: Javelin, Pulse 190

Favoritcitat: "Den största rikedom är att känna tacksamhet för det man har."

Deltagit i: Viva La Ladies, Fallskärmsklubben Aros

Det bästa med det här campet: Kombinationen av dags- och kvällsaktiviteter samt dynamiken i gruppen, det fanns en plats åt alla. Bästa var sista hoppet, en 8-manna med tillhörande filmvisning efter. Det var kul för mig som är rookie att få följa med på det utan krav på prestation, bara att det skulle vara en rolig gemensam avslutning vilket det sannerligen blev!

Foto: Privat Arkiv

- Berätta kort om lägret:** Ladies, coacher, skojhopp, dans och drinkar. En perfekt kombo för skills och roliga aktiviteter både i luften och på marken. Påhittiga och kunniga coacher inom både mage, friflygning och dynamic. Perfekt för att lära sig nya saker!
- Deltar du i flera läger under den här säsongen?** Nej
- Vad är det bästa med läger (och rekommenderar du andra att delta i camps)?** Nu var ju detta mitt första, men jag upplever det lättare att hitta ett flow, eftersom det finns både coacher och deltagare i samma sammanhang som man kan haka på och hitta på saker med. Rekommenderar definitivt!
- Vad är ditt mål med hoppningen i år?** Att bara ha kul för att ladda måbra-batterierna.

Markus Hannerz

Antal hopp: 650

Utrustning: Icon, Pulse 190

Deltagit i: Tanuki Festival, Stockholms Fallskärmsklubb

Det bästa med det här campet: Att få träffa personer med samma intressen från hela världen.

Foto: Privat Arkiv

- Berätta kort om lägret:** Lägret var ett wingsuitcamp under fyra dagar, där vi fick bygga kunskap under dagarna för att sedan sätta samman det vi hade lärt oss i slutet av campet.
- Deltar du i flera läger under den här säsongen?** Nej
- Vad är det bästa med läger (och rekommenderar du andra att delta i camps)?** Att få träffa personer med samma intressen från hela världen. Samt att det är världsklass på coacherna. Rekommenderar absolut alla att delta i camps. I alla grenar man är intresserad av.
- Vad är ditt mål med hoppningen i år?** Att komma tillbaka till wingsuithoppningen efter ett uppehåll sedan Covid.

Francesco Franzé

Antal hopp: 2000, majoriteten i storformation

Utrustning: Zulu X-92 i en Vector III

Favoritcitat: Det mesta som sagts av Ricky Gervais, typ: "Enjoy life. Have fun. Be kind. Have worth. Have friends. Be honest. Laugh. Die with dignity. Make the most of it. It's all we've got."

Deltagit i: Milky Way, Stockholms Fallskärmsklubb

Det bästa med det här campet: Ett välarrangerat internationellt camp med coacher i världsklass, där Gryttjom visade sig från sin bästa sida.

Foto: Privat Arkiv

- Berätta kort om lägret:** Annika Lindh med flera gjorde ett fantastiskt jobb, framför allt med att rekrytera hit Milko och Sian och hoppare från hela världen. Kul att få visa upp Gryttjom och vårt fina plan, och bra för att få upp andan i svensk formationsbhopning. Gryttjom är en av Europas bästa DZs!
- Deltar du i flera läger under den här säsongen?** Ja, ett flertal i Portugal, Italien, Österrike, Frankrike och Tjeckien med förmånen att få hoppa och växa med duktiga coacher
- Vad är det bästa med läger?** Det bästa är att man får träffa många trevliga människor i vår internationella skydiving community, och att man kan fortsätta utvecklas i hoppningen. Vår sport är en av få, där man kan vara på topp i medelåldern!
- Vad är ditt mål med hoppningen i år?** Fortsätta växa och ha kul, vi har till exempel ett fint 10-mannalag inför SM i Speed Formation i september.

Nya 100-programmet ökar motivation, gemenskap och säkerhet

Text: Solveig Klug

Foto: Solveig Klug

– Vi vill visa våra nya hoppare en meningsfull väg att utvecklas, berättar Patrik Wallberg.

Vad ska du göra när du är klar med utbildningen till fallskärms hoppare? Vem ska du hoppa med och vad ska ni göra för ett slags hopp. Har du det som krävs för just den typen av hopp du och kompisarna tänkt göra? Detta är några frågor som man på Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg tagit tag i genom att styra in nya A-certare på det så kallade 100-programmet.

Patrik Wallberg, tidigare ordförande i klubben, var med och initierade 100-programmet, där det som en lokal regel innebär att alla som är klara med utbildningen på klubben ska göra minst 40 maghopp, FS-hopp, innan de får hoppa i större grupper eller börja friflyga. Idén till programmet kommer från klubbar i USA, men har anpassats för att fungera på hemmaklubben. Efter att ha satt samman 100-programmet fick även Ulf Liljenbäck, ledamot i Utbildnings- och Säkerhetskommittén inom SFE, syna programmet och han tyckte att det var en jättebra satsning.

Målet – meningsfull hoppning

Patrik berättar varför klubben valt att införa programmet.

– Vi har sett och diskuterat varför så många slutar hoppa efter att de är klara med utbildningen och vad vi kan göra åt det. Vi vill visa dem en meningsfull väg att utvecklas, men det handlar också om att vi vill att alla nya hoppare blir säkrare hoppare, för både sig själva och oss andra i luften, för att minimera risker. Vi vill också visa en bra väg för de som vill

tävla i fallskärms hoppning och där FS-grenarna är en bra ingång, förklarar han.

Många som blir klara med utbildningen vet inte hur de ska fortsätta att utvecklas i sporten. De har ingen plan med sin hoppning och i början blir det ofta en massa solohopp. Det kanske inte är så kul i längden och så slutar de hoppa. Eller så går de samman med andra nya hoppare som gör något som är för avancerat för deras kunskaper.

I programmet skriver hopparna upp sig och

Foto: Solveig Klug

Marie Bergström.

får givna övningar samt genomgång både före och efter hoppen av en coach, en erfaren hoppare på klubben.

– Tidigare släppte vi de nya hopparna så fort de var klara. Det fungerar för dem som vet vad de vill med hoppningen och som frågar sig fram hos våra erfarna hoppare, men som ny i sporten är det inte alltid så lätt att ta kontakt, eller att sätta samman ett lämpligt hopp själv, säger Patrik.

Dålig planering ökar risken för incidenter

Under åren har det också skett incidenter där nya hoppare gått samman för att göra något ”kul hopp”, dåligt planerade, med riskfyllda exitar eller dåliga separationer. Något som kunnat undvikas om de fått hjälp att riskbedöma och planera hoppen.

– En annan viktig del med programmet är att öka säkerheten. Som ny har du inte koll på allt som krävs för att göra ett så säkert hopp som möjligt och därför vill vi inte att man gör hopp som man inte är redo för, förklarar Patrik.

I programmet börjar man med tvåmannahopp på mage tills man klarar av att komma ihop i luften, hålla level, docka och separera i förhållande till varandra och line of flight. Det 25:e hoppet examineras sedan av en hoppmästare. Vartefter hopparna klarar detta bättre och bättre kan de hoppa i tremanna och fyrmannagrupper. Även det 40:e hoppet examineras av en hoppmästare. Sedan är förhoppningen att hopparna har så pass på fötterna att de själva kan bedöma sina kunskaper och begränsningar.

Vill öka intresset för att tävla

Det tredje syftet med programmet är att visa vägen in mot att satsa på tävling..

– Fallskärms hoppning är en sport och tävling

Foto: Privat Arkiv

Albert Kristiansen.

är kul. Både i klubben och i förbundet vill vi gärna se fler som tävlar på allt från klubbnivå till nationell och internationell nivå. Någonstans ska man ju börja och rätt ända är att börja från grunden, som är maghoppning. Det är inom FS som det är lättast att utvecklas relativt snabbt för att kunna börja tävla och prestera, förklarar Patrik.

Ulf Liljenbäck, representant i förbundets Utbildnings- och Säkerhetskommitté, om 100-programmet:

– Oavsett vad du gör behöver du ha mål. När det kommer till fallskärms hoppning finns det massor med roligt att göra. Att bara hoppa ur ett flygplan och sedan landa sin fallskärm räcker inte för att bli en skickligare fallskärms hoppare. Du behöver öva på dina färdigheter, men utan en plan för ditt lärande blir hoppningen på sikt vare sig kul eller spännande.

– Ett strukturerat program där tydliga mål med varje hopp finns, och som sedan följs upp för att komma vidare, blir en morot för att bli en bättre hoppare. Oavsett vilken gren du sedan väljer att gå vidare med, så är formations hoppning på mage vägen in i hoppningens fantastiska värld. Steg för steg blir du en säkrare och skickligare fallskärms hoppare och eftersom varje frifall följs av en fallskärms tur med tillhörande landning, blir du även bättre på den delen, säger han.

Har fått ökad förståelse för betydelsen av planering

Mishka Rieppo fick klart A-cert tidigare i år och har deltagit i programmet:

– Jag tycker att programmet är riktigt bra då man snabbt kommer in i rätt tänk, både gällande säkerhet, planering och egen färdighet.

Foto: Privat Arkiv

Mishka Rieppo.

Och att man får hoppa med erfarna hoppare. Jag fick från start vara med att planera utförandet av hoppet, vilken exit vi skulle göra, vilka grepp som skulle ingå, vem som skulle göra vad och hur vi skulle agera om vi inte lyckades med planerat hopp. Vi gjorde ”dirt dive” på hoppet innan, tills vi kände oss nöjda med utförandet.

– En god briefing och framförhållning ökar allas medvetenhet om hur vi utövar vår sport på ett säkert och roligt sätt. Debriefing är ett viktigt verktyg för att alla ska ha en fin möjlighet till att kunna utvecklas.

En till som deltagit i programmet är Albert Kristiansen som gjorde sitt första hopp efter utbildningen i oktober förra året.

– Till en början tyckte jag att det lät överdrivet, men efter hand märkte jag att det ger kunskaper som är otroligt viktiga att ha. Å ena sidan kan jag tycka att 40 hopp är mycket, många hoppare inte så mycket. Men jag förstår resonemanget att det är otroligt viktigt att behärska hoppning på mage. I programmet har jag hoppat med erfarna hoppare som har briefat både före och efter hoppen. Det har gett mig en djupare förståelse för maghoppning, men framför allt en ökad förståelse för säkerheten när man hoppar i grupp.

Även Marie Bergström har deltagit direkt efter att hon blev klar med utbildningen.

– Jag tycker att det är bra att programmet finns. Jag deltog i det på ett camp under sommaren och har fått mer kunskap och förståelse för FS-hoppning. 100-programmet var roligt och lärorikt och jag rekommenderar andra att ta del av det, säger hon. ■

NYFIKEN PÅ

Familjen Lundberg

Text: Penny Robertson-Pearce

Där familjen Lundberg befinner sig råder alltid stor hoppglädje, värme och gemenskap. Tillsammans hjälper de till på hemma-klubben med att hålla stämningen på topp och bidrar till god anda och mycket hoppning. Även klubbens manifest bemannas många dagar av någon i familjen Lundberg. Möt denna härliga, glada hoppande familj – möt familjen Lundberg!

ANDERS LUNDBERG

Ålder: 60

Började hoppa: 2020

Antal hopp: cirka 900

Andra intressen: Karate, veteranbilar

CARL LUNDBERG

Ålder: 19

Började hoppa: 2020

Antal hopp: 65

Andra intressen: klättring, vandring och att tälta

JENNIFER LUNDBERG

Ålder: 53

Började hoppa: 1995–1997 i USA, uppehåll 22 år, började igen 2019

Antal hopp: drygt 1500

Andra intressen: sömnad, hantverk, dans, hundarna

ISABELLA LUNDBERG

Ålder: 21

Började Hoppa: 2020

Antal hopp: cirka 230

Andra intressen: Aktiv i studentkåren, hänger med kompisar och reser

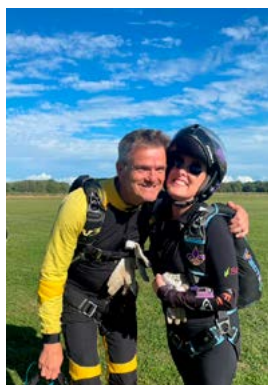

Foto: Privat Arkiv

Anders och Jennifer inför ett hopp på hemmaklubben Aros.

Foto: Robin Wilcox

Jennifers bästa hoppminne, Ballonghoppet i Eloy 1997.

Isabella med hoppkompisen Eva Sjöholm.

Foto: Privat Arkiv

Isabellas hopp 100 med 3/4-delar av familjen.

Det är väderbrejk på hemmaklubben Fallskärmsklubben Aros när Jennifer, Anders, Isabella och Carl kan ta sig tid att sitta ner för den här intervjun. En vanlig hoppdag hade de varit fullt upptagna med hoppning. Allt från den första morgonliften till dagens sista och många däremellan. Familjen Lundberg är en av några familjer i Sverige där alla i familjen varit aktiva samtidigt. Jennifer som ursprungligen kommer från USA började hoppa hemma i Dallas redan 1995 och gjorde knappt 200 hopp under sina första två år.

Dags att börja hoppa igen

Sedan tog det hela 22 år innan hoppnerven gjorde sig påmind och Jennifer gick en kurs i Gryttjom för fem år sedan. Under vintern 2019 började Jennifer, Isabella och Carl att tunnla regelbundet. Efter att alla tre sedan inledde våren med varsitt tandemhopp bestämde sig Jennifer att ta upp hoppningen igen, och fick en sista minuten-plats på en kurs samma vår. "Det var en utmaning", berättar Jennifer. "Den här gången var jag tvungen att lära om allt på svenska, som bara är mitt andra språk. Boken kom samma dag som kursstarten och det hela blev otroligt intensivt", skrattar Jennifer. "Jag hade Nils Hedström och Monica Pålsson som kursledare och de var så snälla och hjälpte mig med allt, inklusive språkfrågorna", berättar Jennifer. Hoppningen därefter gick som en dans utan några som helst problem. Jennifer fick göra en modifierad AFF-utbildning eftersom hon hade 200 hopp med sig i bagaget.

Året efter var det dags för resten av familjen att gå kurs och Isabella och Carl var tidigt anmälda. Anders, som till och med blev utsedd till klubbbutmärkelsen "Årets Arosare" förra året, berättar att han däremot var ytterst motvillig: "Jag var inte alls särskilt intresserad och det var först när jag följde med Jennifer till Florida under vintern 2020 som jag blev sugen på att göra ett tandemhopp, och efter det tänkte jag om." Anders fortsätter skrattande: "Jag blev faktiskt så biten att jag direkt efter landningen bad tandeminstruktören att få göra ett hopp till direkt!"

Väl hemma blev det kurs i Västeråsklubben och kort tid därefter hade alla i familjen varsin fallskärmslicens.

Träffades på en Telecom konferens

Jennifer som sett fram emot att kunna tillbringa mer tid på klubben när alla i familjen hoppade fick erfara att första året inte blev som hon tänkt sig. "Jag fick vara stöd för de andra i familjen och hjälpa dem med allt från packning till förberedelser och att svara på alla frågor. Min hoppning fick stå tillbaka under den första tiden." Detta har Jennifer tagit igen med råge sedan dess. Av hennes totalt 1500 hopp har 1300 av dessa gjorts under sex säsonger, drygt 200 hopp per år.

Av naturliga skäl pratar vi mycket om hoppningen jag är nyfiken på hur Jennifer, som är uppvuxen i Baton Rouge, Louisiana, hamnade i Sverige. Jennifer studerade till elektronikingenjör på Louisiana State University och jobbade sedan på företaget Ericsson. Anders, som är uppvuxen i Danderyd, läste till civilingenjör på KTH i Stockholm. Så småningom började han också jobba på Ericsson och på en Telecom konferens i New Orleans 1997 träffades Anders och Jennifer för första gången. I augusti samma år flyttade Jennifer till Sverige för att vara kontaktperson mellan USA och Sverige och för att utbilda sig på en specifik produkt som Ericsson lanserade då. Jennifer berättar: "Jag fattade tycke för Anders redan på konferensen, men det var först efter flytten till Sverige som vi började dejta." Anders fyller i: "Efter sex månaders dejtande friade jag till Jennifer i Kaknästornet. Hösten 1998 gifte vi oss och flyttade till huset i Sollentuna, där vi fortfarande bor."

Karate är Anders andra stora intresse

De första åren jobbade båda två kvar på Ericsson och reste en hel del tillsammans. 2003 föddes Isabella, och två år senare kom Carl. I ungefär samma veva flyttade även Jennifers mamma till Sverige och bor sedan dess i ett Attefallshus, som Anders låtit bygga på tomten.

Anders slutade sin tjänst på Ericsson 2000 och

startade eget företag inom telekomindustrin. "Efter att det börsnoterades 2011 sålde jag mina andelar i företaget", berättar Anders.

Efter försäljningen av företaget satsade Anders istället helhjärtat på sin sport karate. "Jag var aktiv inom karate redan som ung och sedan 2011 tränar jag sju timmar i veckan och är även instruktör." Anders berättar att det är perfekt att karatesäsongen framför allt är under vinterhalvåret, och hoppningen under sommaren. "Karate och fallskärms hoppning kräver mycket både mentalt och gällande koordination av utövaren och jag har haft stor nytta av att utöva båda sporterna. Båda kräver mycket fokus." Anders har svart bälte och planerar att åka till Okinawa 2025 för att få chansen att träna med en karatemästare. Anders berättar: "Hans gradering är 10, den högsta för svart bälte och jag ser verkligen fram emot att få träna och umgås med honom."

Jennifer, som spelade piano under hela barndomen och tonåren, höll även på med gymnastik och dans på hög nivå. Även nu är dansen ett stort intresse och Jennifer tränar både amerikansk linedance och magdans. "En annan hobby jag har är att sy och jag har ställt i ordning en sya-

HOPPVÄNNEN LEONT-HIN "LEO" STRÖMBERG OM ANDERS

Jag lärde känna Anders och familjen Lundberg när vi gick fallskärmskurs tillsammans på FK Aros 2020. Direkt urskilde Anders sig med sin otroligt härliga personlighet och han kom att bli inte bara en av mina närmsta hoppkamrater, men även en av mina bästa vänner. Det är få personer som har den positivitet som Anders utstrålar och med en förmåga att höja stämningen vart han än går - alla människor och klubbar behöver en Anders!

Sedan fallskärmskursen har vi fortsatt hängt ihop och utvecklats gemensamt i hoppningen, i luften och på marken. Tillsammans har vi gjort alltifrån våra 100:e hopp tillsammans, gått BAS, HM och kalottkurser till att lära oss flyga Wingsuit. Näst på tur är gemensam HL-utbildning. Jag är tacksam för att ha fått lära känna Anders och familjen Lundberg och jag ser fram emot en fortsatt gemensam utveckling i hoppningen!

Foto: Privat Arkiv

Carls helikoptershopp 2023.

Foto: Privat Arkiv

Jennifer i frifall.

Foto: Will Snelson

telje hemma, där jag reparerar eller syr in hop-poveraller, syr mobilväskor och lapptäcken. Jag har även sytt "T:et" som vi använder på Aros!"

Vandring uppför Kebnekaise

Isabella som är äldst av syskonen Lundberg spelade en hel del fotboll under uppväxten och under gymnasietiden utvecklade hon ett stort intresse för kemi. "Det gjorde att jag tog en extrakurs på gymnasiet i kriminalteknik och nu läser jag analysvetenskapligt program i kemi med inriktning mot forensik på Örebro universitet", berättar hon. Carl har precis gått ut gymnasiet och är antagen till KTH där han ska gå i Anders fotspår och läsa till civilingenjör. "Min plan är att efter ett eller två år pausa studierna och göra värnplikten." Carl har passat på att jobba extra i klubbens manifest under sommaren och är ett välkänt och uppskattat ansikte där. "I somras besteg jag Kebnekaise med kompisar", berättar Carl som fått upp intresset för fjällvandring. "Nästa mål är att vandra i Norge och Galdhöpiggen.

Gillar all sorts hoppning

När vi börjar prata hoppning igen så berättar Carl att han tagit tillfällig paus från hoppningen under 2024. Målet är att ta upp det igen under nästa år. Isabella som hoppat en del i år har som främsta mål just nu är att gå materielkursen så att hon kan ansöka om C-cert. Jennifer och Anders hoppar gärna och mycket och hänger på nästan

all slags hoppning även om de brinner lite extra för viss typ av hoppning. Anders berättar: "Det har blivit främst maghoppning för min del, men även en del vinkel och det senaste är att jag börjat med lite wingsuit de sista två åren." För Jennifers del har det främst varit friflygning och vinkel/dynamisk som gällt. "Jag har den sista tiden lagt mycket fokus på statisk headdown flygning eftersom jag längtar efter att hoppa VFS och att vara med i större HD formationer." Jennifer vill framhålla några coacher som betytt lite extra för hennes utveckling. "André Persson och Markus Krassas från Bodyflight, som jag har flugit oerhört mycket med under alla åren, har betytt väldigt mycket för mig", berättar Jennifer och lägger till: "Jag har också varit på många läger utomlands under vintrarna där jag haft förmånen att bland annat hoppa med den världsberömda coachen Will Penny i Empuriabrava. Han var till stor hjälp för mig när jag under en period var extra frustrerad och kände att min utveckling gick så långsamt. Och sist men inte minst har jag haft många coachdagar med coachen Adrian Daszkowski som jag verkligen lovordar".

SM i FS4

Det är alltid något på gång med familjen Lundberg och i somras anordnade Jennifer ett uppskattat hoppläger för tjejer; "Viva la Ladies". Jennifer ville göra något kul för tjejer som ju är en minoritet i sporten, där tjejer hjälper varandra och utbyter erfarenheter i en positiv miljö med

mycket glädje.

Kort efter tjejlägret, hoppade både Jennifer och Anders in i FS4 laget Eclipse från Stockholmsklubben, som ville delta på SM, men som saknade två lagmedlemmar. "Det blev en kortare träningsvecka", berättar Anders innan det var dags att delta i A-klassen på SM i slutet på juli. Det slutade med en andraplats efter vinnande laget Tobi-Wan Kenobi från Aros. Jennifer säger: "Vi ville ställa upp för dem eftersom de så gärna

HOPPÄNNE EVA SJÖHOLM OM ISABELLA

När jag började med hoppningen tog familjen Lundberg mig under sina vingar. Både jag och Isabella var fast beslutna att lära oss HU (sittflyga), och det blev starten på våra äventyr.

2022 reste vi med ett gäng till Spanien och Skydive Spain. Den veckan bestod mest av regn, och vid slutet av resan satt vi alla runt frukostbordet, lite besvikna över att ha fått ihop bara fem hopp. Jag fittade på väderprognosen för de kommande dagarna, som lovade sol, sol och mera sol. Jag kunde inte låta bli att säga, med en antydning till ironi: "Man vill ju bara boka om hembiljetten och stanna, vädret ser ju kanon ut." Isabella svarade direkt: "Let's do it." Det blev alldeles tyst runt bordet. Jennifer och Anders Lundberg fortsatte att äta, och efter en stund sa Jennifer: "Jag kan förstå om ni vill boka om biljetten, vädret ser faktiskt väldigt lovande ut." Jag sneglade på Isabella, som sneglade tillbaka, och sedan gav jag upp: "Men Isabella, ska vi? Jag är på om du är på!" Så vi stannade fem extra dagar i Spanien. Det blev verkligen ett äventyr, från vårt första boende på Airbnb till en "hippie accommodation" och till slut ett skydive-komplex för ett riktigt bra pris de sista två dagarna.

Ett särskilt minne är från en dag när vi hade gjort fyra hopp. Jag hade precis fått mitt B-cert och var överlycklig. Vädret var ostadigt, men vi bestämde oss i sista minuten för ett sista hopp. Vi fick ett 10-minuters call från ingenstans, och rusade mot hangaren och in i planet. När planet började lyfta skrek Isabella plötsligt: "Oh NEJ!" Jag fick panik: "Vadå, är du okej!?" "Jaa, jo, jag är okej, men jag har glömt min höjdmätare!" Hela planet började skratta, och en wingsuiter med säkert tio höjdmätare lånade ut en av sina. När lugnet återvände vände sig Isabella till mig med en skämtsamt blick: "Vem använder ens analog nuförtiden?" Jag skrattade från magen ännu en gång.

Det blev ett (dyrt) case och ett av många minnen med Isabella. Fler minnen ska det bli – älskar den damen alltså!

Foto: Elias Garzón Lopez

Ett av Anders stora intressen är veteranbilar.

Foto: Privat Arkiv

Foto: Privat Arkiv

Tandemhoppet i Florida som gjorde att även Anders fick blodad tand.

Foto: Privat Arkiv

Carl med sina vänner på Kebnekajses topp 2024.

ville delta på SM. Det var jätteroligt och det kändes fint att kunna hjälpa till så att de kunde vara med på tävlingen. Vi vill gärna hjälpa andra när vi kan och har möjlighet.”

Anders har även andra mål framöver med hoppkompisen Leo Strömberg. ”Vi har gjort det mesta ihop jag och Leo”, skrattar Anders.

”Vi gick kurs ihop, gick HM-kursen tillsammans och nu har vi lite på skoj bildat wingsuitlaget ”Pappas pojkar”. Vi siktar på coaching av Martin Hovmöller. Nästa år blir det hoppdarkursen, och såklart även denna gång tillsammans med Leo. ”Det bästa med sporten är att det blir så mycket gemenskap över generationsgränserna. Leo skulle åldersmässigt kunna vara min son, men är en av mina bästa hoppkompisar”, säger Anders och fortsätter: ”Tack vare Carl och Isabella och att vi hjälpt till en del kring Young Guns-lägren, har både jag och Jennifer blivit lite av en extrapappa eller -mamma och det är många som vill och har blivit adopterade in i hoppfamiljen Lundberg”, skämtar Anders. Jennifer som är huvudansvarig för klubbens manifest finns också alltid där, med en hjälpsam hand när det behövs, och hon är hoppmästare precis som Anders och finns tillgänglig för eleverna när de behöver.

Bästa hoppminnena

På frågan om familjens bästa gemensamma hoppminne kommer det fram att de faktiskt aldrig hoppat tillsammans alla fyra. Det närmaste

Foto: Jennifer Lundberg

Anders med de minsta familjemedlemmarna, Quisla och Rubylee.

Foto: Privat Arkiv

Jennifer med en av sina favoritcoacher Adrian Daszkowski under lägret Young Guns.

de kommit var Isabellas hundra hopp som gjordes 2022 och det var ett 3-manna, så kallad ”Skydance”, där 75 procent av familjen var med. Isabella var utklädd till enhörning och Jennifer till zebra och Anders var den tredje från familjen som var med. ”Det var ett jätteroligt hopp som filmades av James Brown”, berättar Jennifer.

Men enskilda hoppminnen har de förstås. Carls bästa hoppminne är från ungdomslägret Young Guns 2021 när han fick chans att hoppa med landslaget Echochamber. ”Det var planerat att vi skulle göra fyra formationer med en stjärna i början och slutet. Vi hade god tidsmarginal och det var en skön känsla att ligga kvar i sista stjärnan och titta på varandras leenden innan det var dags för bryt.”

Isabellas favorithopp är svårt att välja. ”Alla hopp som jag gjort under Young Guns i år var roliga och att jag fick priset för årets improvement development var extra roligt!”

Anders bästa hoppminne är alla storformationshopp som gjordes i Gryttjom under Vectorfestivalen 2022 och Moorseele i Belgien 2023. ”Coacherna Angelo de Clerk och Marco Arrigo såg till att vi fick genomföra superroliga hopp och det fantastiska sommarvärdet bidrog också till den härliga stämningen.”

Jennifers bästa hoppminne är ett ballonghopp som hon gjorde 1997 i Eloy, Arizona. ”Jag var 26 år, hade bara 100 hopp och jag gjorde en episk

Foto: Privat Arkiv

Jennifer med hoppkompisen Will Snelson i en headdown.

HOPPVÄNNEN WILL SNELSON OM JENNIFER

I first met Jennifer around five years ago at Bodyflight, it was clear already then that she had a fascination for flying. This fascination only seems to have grown over the years. She's constantly pushing to sharpen her skills as a flyer and this is very cool to see!

On the ground Jennifer is a person that likes to have fun, but doesn't shy away from difficult situations, always standing up for herself and what is right.

Jennifer is an asset to our skydiving club and I'm proud to call her my friend.

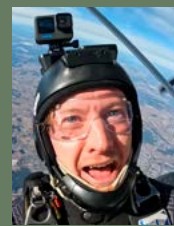

Foto: Privat Arkiv

KLUBBVÄNNEN OCH "EXTRAPAPPAN" NICLAS OLOFSSON OM CARL

Väldigt kortfattat så känns Carl som den sonen jag aldrig fick. Skärpt, busig med glimten i ögat. Dagar med den grabben omkring sig blir en garanterat bättre dag.

Foto: Privat Arkiv

roadtrip från Dallas, Texas till Eloy, Arizona tillsammans med min bästa vän Stefani Dardaganian. Så kul vi hade! Bilderna togs av vår kompis Robin Wilcox.”

Hoppresor och läger

För familjen Lundberg planeras minst en hoppresa varje år och i vinter finns planer på antingen Christmas boogiet i Skydive Spain, eller nyårs-hoppning i Skydive Algarve. Mest är det Anders och Jennifer som varit utomlands och hoppat och det har blivit både Florida, Kalifornien, New York och Belgien, förutom Spanien. Men Skydive Spain är det hoppfält som de besökt flest gånger. ”Det har blivit många läger och besök hos dem, och det känns lite som en favorit bland utlandsresmålen”, säger Jennifer.

Det finns mycket att prata om och deras entusiasm och engagemang för sporten går inte att ta miste på. Men nu är väderbrejket över och hoppningen kallar. Dags att sprida mer hoppglädje tillsammans med hoppfamiljen på Aros. ■

Foto: Pascal Dormy

Anders landar efter ett lyckat hopp i Moorseele, Belgien.

Vad fick dig att börja hoppa?

Text: Solveig Klug

Ellinor Hillring

Fallskärms-
klubben Dala

Ålder: 30 år

Jobbar som: Ambu-
lanssjüksköterska,
och ska börja
plugga till aneste-
sisjuksköterska

Började hoppa:
2023

Antal hopp: 17 efter konventionell utbildning

Foto: Privat Arkiv

Vad fick dig att börja hoppa?

– Jag brinner för äventyr, att pröva nya saker och har alltid varit nyfiken på att falla genom himlen. En dag fick jag ett tandemhopp på Fallskärmsklubben Dala i present och jag förälskade mig direkt. Magnus var min tandempilot och Allan filmade, de båda fick mig att känna mig så trygg, fast hela min kropp skrek "nej detta borde inte gå att göra" när vi var på väg upp med vårt plan Rulle. Väl vid uthoppet kände jag plötsligt ett totalt lugn och fokus. Vi kom av planet och euforin var total. Sedan den dagen visste jag att detta skulle bli min passion. Sedan första gången jag och mina kursare landade med elevskärmarna på Romme och jag äntligen hade fått hoppa själv kunde jag inte sluta tänka på när jag skulle få göra det igen.

Vad är det som är så speciellt med att hoppa?

– Hoppningen ger mig både spänning, utmaning och ett totalt lugn. För mig har hoppningen från första gången känts som "the cure". Den är den finaste formen av mindfulness. Där och då kan jag inte vara någon annanstans än precis i nuet. Att sedan få dela det med likasinnade andra hoppare känns som att man har en gemensam skatt. Vi är som en enda stor familj. Hoppningen är en enorm frihet. Det är svårt att hitta något läckrare än att falla fritt genom en molnlucka med sina vänner för att sedan flyga skärmarna tillsammans i solnedgången.

Hur har hoppningen påverkat dig som person?

– Den har gett mig enorm personlig utveckling. Jag har fått hantera min egen prestationsångest under kursen. Jag har haft fint stöd i mina kurskamrater och alla hoppmästare. Jag vet genom mitt yrke hur jag agerar under extremt stressande situationer och vilken handlingsberedskap jag besitter. Genom hoppningen har detta förstärkts. Min tillit till mig själv har växt.

Vad har du för mål med hoppningen i år?

– Jag ser fram emot att längre fram kunna ta mitt B-cert. Just nu njuter jag av att få hoppa med andra och ta del av mer erfarna hoppares kunskaper. Jag är med i marknadsföringsgruppen för klubben och det ligger mig varmt om hjärtat att få fler att öppna upp intresset för sporten. Jag hoppas kunna inspirera de som är nyfikna, uppmuntra och motivera våra nya elever och bidra till gemenskapen på klubben. Känslan av magin när man kliver av planet och ut i luften går inte att beskriva eller att ta på och jag hoppas att fler vågar ta chansen att upptäcka den.

Anton Idh

Smålands Fallskärmsklubb

Ålder: 29

Yrke: Automationstekniker

Började hoppa: 2022

Antal hopp: 250

Vad fick dig att börja hoppa?

– Jag gjorde ett tandemhopp på Feringe 2020. Efter det kunde jag inte släppa tanken att hoppa själv. Tyvärr tog det två år innan det blev av.

Vad är det som är så speciellt med att hoppa?

– Det fria fallet. Det är oslagbart.

Hur har hoppningen påverkat dig som person?

– Svår fråga. Jag tror att jag generellt har blivit en gladare person, då jag ägnar mig åt världens bästa hobby.

Vad har du för mål med hoppningen i år?

– Det är att hoppa mycket FS4 med vårt lag FS Bolmen och ladda inför SM 2025.

Foto: Privat Arkiv

Marlene Andersson

Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg

Ålder: 35

Yrke: Jurist

Började hoppa: 2023

Antal hopp: 30

Vad fick dig att börja hoppa?

– Jag skrev en bucketlist när jag var 20 år med 100 aktiviteter som jag ville genomföra i livet, och där hoppa fallskärm var en av grejerna. Just fallskärm var en av aktiviteterna som jag valde att avvakta med längst på grund av höjdrädsla. Men allt på listan ska genomföras, så en dag när det passade bra i livet anmälde jag mig till en kurs hos FKCG. Sedan att det skulle bli en så rolig resa med massa nya vänner hade jag inte riktigt kunnat föreställa mig. Nu har jag köpt rigg och allt, så jag stannar nog en stund.

Vad är det som är så speciellt med att hoppa?

– Gemenskapen är nog den största biten. Jag har träffat så många fina människor som ger så mycket positiv energi. Samtidigt är det en av få aktiviteter som gör att jag kan närvara mentalt till 100 procent och koppla bort annat, och det är så enkelt att bara vara på plats. Sedan är det otroligt roligt, skrämmande och utmanade på en och samma gång, och den kombinationen gillar jag.

Hur har hoppningen påverkat/förändrat dig som person?

– Jag har alltid gillat utmaningar och att testa gränser. Men jag ville veta om jag kunde hantera att hoppa själv och hålla mig lugn även under enorm press. I många andra situationer kan du be om hjälp från andra om man får problem, men när du hoppar så måste du lita 100 procent på dig själv och ta medvetna beslut. Händer något måste du kunna agera och lösa situationen. Hoppningen har lett till mer tilltro till mig själv. Sedan är det en helt ny värld som öppnas upp med nya vänner och sätt att spendera sin tid.

Vad har du för mål med hoppningen i år?

– 100 hopp och B-cert.

Foto: Dianbo Wang

CYPRES

service

excellent

CF-laget Team Oktan deltog på SM utan motståndarlag för att träna inför VM i Tjeckien i höst.

Sju av Speedarna: Evgeny Morozov, David Bergman, Sara Lundqvist, Henrik Raimer, Daniel Hagström, Sussie Leal och Leah Agar.

– Speed Skydiving tog plats som största tävlingsgren i frifall

Text: Solveig Klug

På årets SM i frifallsgrenarna stack Speed ut med hela åtta deltagare, varav tre nykomlingar i SM-sammanhang, sex från Stockholms Fallskärmklubb och två från Fallskärmklubben Aros. Det är också den enda grenen som fick SM-status i år. Tre lag ställde upp i FS4 A från klubbarna i Västerås, Halmstad och Stockholm. Utöver dessa ställde Team Oktan upp i Canopy Formation, CF2 och Kwansta Kwattro från Skånes Fallskärmklubb, SFK, i VFS, dock utan motståndarlag.

Nytt för i år var att ett nytt pris delades ut, the 84 Grams Prize. Priset fördelades på tre olika tävlande som prestationsmässigt utmärkte sig under SM. Mottagare blev Sara Lundqvist, Speed Skydiving, Olov Engström, Speed Skydiving, och Team Oktan, Canopy Formation, CF2.

Vädret dagarna före SM 26–27 juli var inte de bästa, men vädergudarna var nådiga när det väl gällde.

– Alla omgångar kunde genomföras, sju av tio rundor på fredagen för FS och VFS och sex av åtta rundor för Speed och CF, och resterande på lördagen, berättar tävlingsledare Penny Robertson-Pearce som trots få anmälda, är nöjd med utfallet på SM.

Speed – nykomlingen Olov Engström skrällde till med brons

Med hela åtta anmälda till Speed har grenen tagit ett rejält kliv framåt. Och en riktig överraskning stod Olov Engström från SF för genom att placera sig på tredje plats med en bästa tid på 446,97 km/h. Men hur gick då detta till?

The 84 grams

TEAM OKTAN – CF2 – 4000 KRONOR

”Till ett satsande landslag som förbättrat sin prestation jämfört med SM-deltagandet förra året. De gör en stor satsning för att åka på VM i Tjeckien senare i år som de bekostar helt på egen hand.”

SARA LUNDQVIST – SPEED SKYDIVING – 3000 KRONOR

”Sara är en rekordmaskin som under SM:et satte inte mindre än tre nya rekord.”

OLOV ENGSTRÖM – SPEED SKYDIVING – 3000 KRONOR

”Olov har klivit in som ny i grenen speed och med endast cirka 10 träningshopp inför SM, gjorde han en mycket bra prestation och tog SM-brons.”

– Bara ett par veckor före SM slog jag och min kamrat Felix vad om vem som kunde nå snabbast hastighet på tre speedhopp. Ingen av oss hade tidigare provat disciplinen, men resultaten förvånade oss positivt. Med SM runt hörnet gjorde jag en sen anmälan till SM för skojs skull, berättar Olov.

Det hann inte bli mycket träning före tävlingen. Olov hann göra tolv träningshopp totalt.

– Men jag fick ovärderliga råd från Henrik Raimer, Sussi Leal och Mervyn O’Connell, speedhoppare från Australien, som jag snabbt kunde implementera. Jag var inte helt nöjd med min prestation under första tävlingsdagen, men i helhet är jag naturligtvis otroligt glad över resultatet (och att få dela podiet med legender som Raimer och Hagström). ”Stolt men aldrig nöjd” har varit ledord från tidigare tränings- och tävlingssammanhang och i fallskärmshoppningen har jag samma mindset.

– Jag har definitivt fått blodad tand, och jag älskar att tävla. Speed är en intressant, intensiv och rolig disciplin. Detta ledde till att jag bestämde mig för att tävla i ISSA World Series 9–11 augusti på hemmaplan i Gryttjom.

Olov är också en av mottagarna av det nyinstittade 84 Grams-priset. Om det säger han:

Resultat Speed

- 1) Henrik Raimer, SF, 492,96 km/tim i snitt,
- 2) Daniel Hagström, SF, 452,30
- 3) Olov Engström, SF, 446,97
- 4) Sara Lundqvist, SF, 444,35 (nytt svenskt rekord: 456,53 i bästa rundan)
- 5) Sussie Leal, SF, 421,72
- 6) David Bergman, FKA, 401,64
- 7) Leah Agar, SF, 340,04
- 8) Evgeny Morozov, FKA, 320,70

– Jag har hört om en tradition där man skålar i Kir för att fira framgångar. Resten går oavkortat in på hoppkontot, säger han.

Henrik Raimer kammade inte oväntat hem guld i Speed och som mentor åt flera nya Speedhoppare säger han så här:

– Det är superkul att det var så många som var med på SM. Vi vill gärna att det ska bli ännu fler nästa år. Gärna fler tjejer, så att det blir en ren damklass.

Formation Skydiving, FS4 – tre lag i A-klassen

I FS4 ställde tre lag upp i A-klassen, från klubbarna i Stockholm, Västerås och Halmstad.

Laget Obi-Wan Kenobi från Aros hade anmält sig till AA-klassen, men utan motståndarlag valde det att gå ner till A-klassen. Obi-Wan Kenobi är egentligen ett tunnlag med nuvarande konstellation sedan årsskiftet.

– Eftersom SM skulle hållas på hemmaplan så kändes det roligt att prova vingarna ute i frifall. Vi lade fokus på exiträning inför tävlingen. Vi har inte tävlat på SM tidigare, så det var en härlig premiär. Om vi får medtävla i AA-klassen kan vi mycket väl dyka upp till nästa SM. Vi hoppas på fler tävlande lag nästa år, förklarar lagmedlemmen Linda Lindqvist.

Även Eclipse är nöjda med sin prestation.

– Tack vare SFF:s tävlingsbidrag kunde vi få ihop ett lag till SM och ställa upp trots att tränings säsongen inte blev som planerat, berättar lagmedlemmen Simon Lundgren.

– Vi startade laget 2021. Sedan dess har det varit fyra olika konstellationer. 2023 tävlade vi i Rookie-klassen både utomhus och inomhus. I år blev det A-klassen både inne och ute. Med lite perspektiv till årets SM så är vi väldigt nöjda. Det svider ju alltid när man missar vinsten med ganska liten marginal, men vi förtjänade inte högre snitt än vad vi fick med tanke på hur lite vi hade tränat. Vi fick till fyra hopp och en halvtimme tunnel dagarna före SM. Så att vi ens kunde ge Aros-laget en match förvånade oss. Vi höjde även snittet från förra året trots en högre klass så det får vi också vara nöjda över.

Laget Tre Hjärtan som tävlade för Halmstadklubben hade anmält sig till Rookie-klassen med kort varsel inför SM. Även de stod utan motståndarlag och valde då att gå upp till A-klassen. Laget bestod av ett hopplock av medlemmar från olika klubbar. Det är också ett sätt att bilda lag. Bra satsat!

– Vi hade begränsade möjligheter att förbereda oss, eftersom vi fick ihop laget med kort varsel. Vi hann med sju träningshopp och 30 minuter i tunnel. Det var också oklart om vi hade några lag att tävla mot i Rookie, så vi valde att gå upp en klass till A för att det skulle bli en riktig tävling. Det innebar ett tuffare motstånd för oss, men alla i laget har dock varit ambitiösa, duktiga och kämpat på bra, berättar Andreas Isaksson i laget.

Lärdomar efter första tävlingen

– Vi lärde oss mycket och har samlat på oss en hel del erfarenheter som kommer väl till pass i nästa tävling. Planen är givetvis att komma tillbaka och tävla igen. Det är väldigt lärorikt att hoppa FS4. Något att tänka på när man ska satsa på att tävla är att träna tillsammans i god tid innan tävlingen. Det gäller att komma överens om taktik och plan för hur och på vad man ska träna. Inom FS4 är det många saker som påverkar, allt från exit och genomförandet av formationer till bryt. ■

Foto: Tobias Forslund

Foto: Lennart Vestbom

Laget Obi-Wan Kenobi i ett av tävlingsblocken.
FS4-laget Obi-Wan Kenobi: Tobias Forslund, Fredrik Johansson, Linnea Lindkvist, Linda Lindkvist och Adam Hasselwander.

Foto: Carl Lundberg

FS4-laget Eclipse: Anders Lundberg, Jennifer Lundberg, Simon Lundgren, Angelika Lundgren och Oliver Lantz.

Foto: James Brown

Foto: Carl Lundberg

Tre hjärtan fick ihop laget med kort varsel och valde att gå upp från Rookie till A-klassen för det skulle bli tävling av. FS4-laget Tre hjärtan: James Brown (kamera), Andreas Isaksson, Zanna Danielsson, Samuel Rosander och Daniel G Ask.

Resultat FS4 A

1. Obi-Wan Kenobi, FKA, 11-10-8-9-14-8-10-9-10-11 p, totalt 100 poäng
2. Eclipse, SF, 10-9-9-8-17-7-7-6-11 p, totalt 91 poäng
3. Tre Hjärtan, HFSK, 3-5-5-4-6-2-5-2-4-5 p, totalt 41 poäng

NM och SM i Canopy Piloting (Swooping) i Danmark

Foto: Benjamin Philipsen

Karim Ennasri gjorde tävlingsdebut utanför Sverige.

Årets SM i Canopy Piloting genomfördes i mitten av juli i Danmark samtidigt som Nordiska Mästerskapen. Sverige ställde upp med Stefan Burström, SF, Mattias Flybring, SÖFK, och Karim Ennasri, SF. De tävlade dels individuellt i samtliga tre grenar som ingår, dels i lag mot de övriga nordiska länderna. Rutinerade Stefan Burström blev inte oväntat etta på SM i alla grenarna följt av Mattias. Karim, som debuterade med att tävla utanför Sverige, presterade kanonbra i alla grenar.

Mattias Flybring och Karim Ennasri hade under försommaren tränat på att göra 450-graders-svängar inför landning.

– Jag hade som mål att ta poäng i varje gren. Ett tävlingshopp är ju som tio

träningshopp i utveckling, säger Karim.

Mattias satsade på poäng i varje hopp och såg fram emot att för första gången tävla i 3-mannalag för Sverige.

Foto: Benjamin Philipsen

Mattias Flybring satsade på poäng i varje hopp.

Resultat CP Open

1. Marcos Darman, Argentina, 881.836 poäng
2. Juho Manttyla, Finland, 794.769 poäng
3. Öjvind Krageboen, Danmark, 672.913 poäng
4. Stefan Burström, Sverige, 642.287 poäng
5. Mattias Flybring, Sverige, 587.424 poäng
6. Karim Ennasri, Sverige, 444.719 poäng

Canopy Piloting består av tre delgrenar, Accuracy, Distance och Speed.

Så här placerades sig våra tävlande för Sverige i respektive gren:

Accuracy: 2 Stefan Burström, 7 Karim Ennasri, 9 Mattias Flybring

Distance: 4 Stefan Burström, 6, Mattias Flybring, 8 Karim Ennasri

Speed: 6 Stefan Burström, 7 Mattias Flybring, 12 Karim Ennasri

CP Freestyle Open

1. Marcos Darman, 203 poäng
2. Magnus Kaiser, Danmark 142.560 poäng
3. Juho Manttyla, Finland, 142.560 poäng
4. Stefan Burström, Sverige, 75.724 poäng
7. Mattias Flybring, Sverige, 44.634 poäng
10. Karin Ennasri, Sverige, 34.049 poäng

I lag placerade sig det svenska laget på silverplats efter Finland och följt av Norge på tredje plats. Världlandet Danmark kom på fjärde plats.

Foto: Benjamin Philippsen

Stefan Burström blev inte oväntat etta på SM i alla grenarna i Canopy Piloting.

SM i Precision avgjordes i Dala

Foto: Lennart Vestbom

Foto: Lennart Vestbom

Vinnarlaget i Precision på SM i Dala: ,
Jonas Wallberg, Magnus Falk och Peter Bendt.

I juli avgjordes även SM i Precision, individuellt och i lag.

Resultat - individuellt (10 omgångar)

1. Magnus Falk, FGCC, totalt 18 cm
2. Jonas Wallberg, FGCC, 28 cm
3. Arne Lamberth, LFK,, 43 cm
4. Narit Pidokrajt, SFK, 48 cm
5. Anders Carlsson, LFK, 52 cm
6. Peter Bendt, FGCC, 60 cm
7. Tommy Ekdahl, LFK, 137 cm

Resultat - lag (8 omgångar)

1. Fallskärm Gefle CREW Club, 86 cm (Peter Bendt, Magnus Falk, Jonas Wallberg)
2. Linköpings FSK, 183 cm (Anders Carlsson, Tommy Ekdahl, Arne Lamberth)
3. Skåne FSK, 198 cm (Per Frydkjaer, Reijo Hirvonen, Narit Pidokrajt)

Magnus Falk, siktar på plattan i Precision på SM i Dala.

Första Nordiska Mästaren i Wingsuit korad

Foto: Malin Levin

Syftet med SM är att kora svenska mästare och sätta svenska rekord i olika grenar samt utveckla och sprida information om fallskärmshoppning i Sverige. Tävligen syftar även till att utbyta erfarenheter och stärka vänskapen mellan fallskärmshoppare runt om i Sveriges fallskärmsklubbar. I NM är syftet motsvarande mellan de nordiska ländernas deltagande i tävling.

Hela 13 tävlande från fem länder deltog i den allra första nordiska mästerskapstävlingen. Daniel Lacasse, Kanada, Erik Andreen, Sverige, Aleksii Sullström, Finland, Kristian Sommer, Danmark, Jonas Borum, Danmark, Tatjana Maksudov, Finland, Alexander Karlsson, Sverige, Dennis Ohlsen, Danmark, Ola Johansson, Sverige, Svein Myrabo, Norge, Espen W Aanensen, Norge, Marko Mäkelä, Finland och Janne Saikko, Finland.

I lagtävlingen vann Danmark följt av Finland och med Sverige på tredje plats.

Bildtext?

Ola Johansson blev den allra första nordiska mästaren i Wingsuit. På andra plats, Dennis Ohlsen, Danmark, och på tredje plats Marko Mäkelä, Finland.

Ola Johansson blev den allra första nordiska mästaren i Wingsuit Performance.

Efter planer i flera år på att anordna Nordiska Mästerskapen i Wingsuit blev det äntligen av med Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg som arrangerande klubb. Totalt deltog tolv tävlande från Norden och en från Kanada.

Samtidigt med NM avgjordes även SM (Sverige), DM (Danmark) och SM (Finland).

Den som huvudsakligen höll i arrangemanget var Ola Johansson från FKCG, som också tävlade – och kammade hem segern individuellt i grenarna Tid, Distans samt Overall. I lagtävlingen tog det danska laget hem segern.

– Det känns riktigt bra. I SM blev jag väldigt överraskad över mitt nya svenska rekord i Tid, 89,1 sekunder och i NM var det väldigt spännande i Distans, där jag låg tvåa och allt hängde på sista hoppet, där jag gjorde ett perfekt hopp och kom på första plats, berättar Ola Johansson och fortsätter:

– Jag är jättenöjd med både arrangemanget och med min egen insats i tävlingen. Alla andra deltagare verkade också vara nöjda med tävlingen och jag hoppas att vi kan köra tillsammans, hela Norden, även i fortsättningen.

Resultat Individuellt NM

1. Ola Johansson, Sverige: 289,6 (Bästa resultat i Distans 4101 meter)
2. Dennis Ohlsen, Danmark: 281,3 (Bästa resultat i Speed 281,8 km/h)
3. Marko Mäkelä, Finland 276,8
6. Kristian Sommer, Danmark: 265,2 (bästa resultat i Tid 90,2)

Resultat Lag NM

1. Danmark: Totalt 806,1 (Dennis Ohlsen, Kristian Sommer, Jonas Borum)
2. Finland: Totalt 789,4 (Tatjana Maksudov, Marko Mäkelä, Janne Saikko)
3. Sverige: Totalt 708 (Alexander Karlsson, Erik Andreen, Ola Johansson)

Resultat i SM

1. Ola Johansson, FKCG: 300
2. Alexander Karlsson, FHS: 223,4
3. Erik Andreen, FKCG: 211,8

(I varje delgren kan man få max 100 poäng som gör att totalen blir 300 poäng).

Redaktionen Grillar – Mattias Flybring

Text: Pixine Lyckner

Har du inte varit på fest med Flybring i pingvindräkt, hört hans spännande (läs högljudda) historier runt lägerelden eller sett honom satsa precis allt i ölprecision, så har du varit alldeles för lite på Sveriges hoppfält. Här är han, mannen, myten och den högljudda legenden som bland annat kammade hem en silvermedalj i Canopy Piloting under årets SM - vi har grillat Mattias Flybring.

Berätta om något otippat som du kan!

Flugfiska. Jag knyter mina egna flugor. Fast det var längesedan nu.

Vad är det bästa du någonsin gjort i ditt liv? Börjat hoppa fallskärm såklart!

Vad är ditt sämsta beslut någonsin?

Inget som sticker ut direkt, jag grubblar inte så mycket på sådant.

Vad har du för andra fritidsintressen utöver hoppningen?

Jag har varit tränare i min gamla boxningsklubb på senaste tiden, spelar lite innebandy med kompisar, kollar film, etcetera. Och jag vill bli bättre på att surfa.

Vilka egenskaper uppskattar du hos andra? Ärlighet, att bjuda på sig själv, omtänksamhet.

Vilken är din favoritfilm genom tiderna? Sagan om ringen-filmerna är ju alltid bra.

Vad är ditt bästa barndomsminne?

Jag har så oerhört många bra minnen med min familj runt diverse saker. Något som bara var för mig var väl kanske när jag fick lägga en avgörande straff för mitt fotbollslag under en straffläggning. Alla de bästa i laget hade missat och så var det bara lilla Mattias kvar, men jag drog till med den berömda ögonfinten och satte den nere i ena hörnet. Jag blev översprungen av hela laget i jubel, så det var ganska häftigt. Jag fick chansen en gång till vid ett senare tillfälle, då missade jag

och fick aldrig lägga en straff igen, hahaha!

Berätta om något otippat som du gjort!

Jag gick en nybörjarkurs i åhej-bugg i våras.

Vad gör dig riktigt arg och upprörd?

Orättvisa.

Vad har du för mål med hoppningen i år?

Att tävla i SM/NM i swoop och sedan VM i Sydafrika.

Vad är det bästa med hoppningen?

Alla fantastiska människor.

Vad är du riktigt bra på?

Att få andra engagerade.

Vad är du riktigt dålig på?

Att ta för mig professionellt.

Beskriv dig själv med tre ord!

Omtänksam, social, energifull.

Vad hade du för drömyrke när du var liten, och vad jobbar du med idag?

Vet inte om jag hade ett drömyrke när jag var liten, jag håller fortfarande på att lista ut vad jag vill göra när jag blir stor. Jag jobbar nere i hamnen i Gävle till och från.

Hur många länder har du varit i?

25 kanske.

Vilket är ditt värsta resminne?

Vi bodde på ett hostel i Australien som hade hur mycket "bedbugs" som helst. Vaknade upp mitt i natten och då satt det en som var lika stor som tumnageln och sög på min hals. Jag flög ur

sängen, skakade av lakanet och sedan sov jag på biljardbordet i allrummet.

Vad är på toppen på din bucket list?

Backpacka genom Sydamerika.

Vad är det farligaste du har gjort?

Det måste vara när jag badade och hoppade från en 20 meter hög klippa i Tasmanien som inte var helt vertikal. Jag kom inte riktigt så långt ut som jag hade tänkt så det höll på att bli riktigt dåligt.

Vilken maträtt gör du när du får gäster?

Oj, det beror nog på vem som kommer, men jag gillar kött, så det kan bli en riktigt fin köttbit.

Vilket är ditt favoritplagg? Mina nya swoopshorts hahaha! Nä, jag har nog inget för tillfället.

Vad är du rädd för?

Jag är inte riktigt rädd för något faktiskt, är inte superförtjust i infarter och sjukhusgrejer.

Hur många platser har du bott på?

Två, om jag inte får räkna allt backpackande.

Vilken är din sämsta egenskap? Är det dåligt om jag har svårt att svara på den här?

Vad är du mest stolt över? Mina år som ordförande i SÖFK var något jag gjorde bra och jag lärde mig mycket om mig själv under den tiden.

Näm en bra bok du läst på sista tiden!

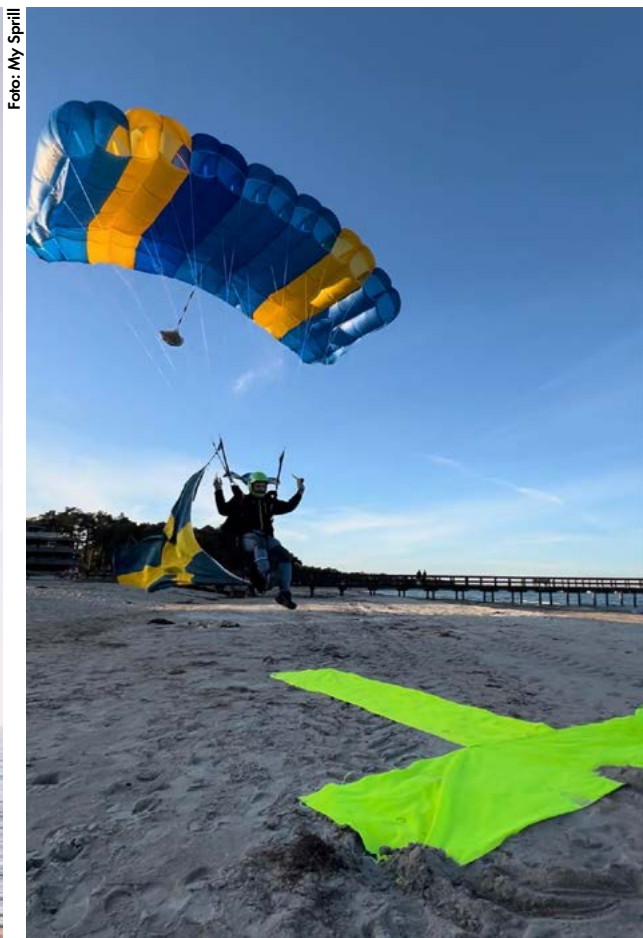
Det var längesedan jag läste en bok, det blir mycket youtube istället.

Att genomföra inhopp eller uppvisningshopp

Text: Jens Grahn, Sebastian Sprill

Inhopp med strandlandning.

Uppvisningshopp med flagga.

Jens Grahn är ansvarig för SFF:s uppvisningsgrupp och har även utbildat nya uppvisningsledare de senaste åren. Sebastian Sprill är från Skånes Fallskämsklubb, som är den klubb som gör flest uppvisningshopp och inhopp i Sverige. Han var även medinstruktör ihop med Jens under UL-kursen i våras. Deras uppmaning till klubbarna är: Gör mer inhopp!

Inhopp är ett utmärkt sätt att träna för uppvisning, utan den stress som en riktig uppvisning kan ge. Dessutom är det riktigt kul att ge sig på nya spännande platser, säger både Jens och Sebastian som båda har stor erfarenhet och gillar den här typen av hoppning. I den här artikeln ger de värdefulla och bra tips som klubbar och hoppare kan ha stor nytta av.

Det finns en lång rad av frågeställningar som arrangör och hoppleddare/uppvisningsledare bör ställa sig, när man planerar för ett inhopp eller en uppvisning. Det bästa är att öva redan hemma på klubben. Här är några av de frågor man bör fundera över:

Vilken uthoppshöjd är lämplig?

1500 meter räcker och är en lämplig höjd. Tandem behöver ha minst 2000 meter. Anledningen till att en lägre höjd är mest lämplig är för att risken för felspott ökar betydligt om du höjer uthoppshöjden. Streamers är kanske inte så vanligt längre, men är ett värdefullt hjälpmedel där du faktiskt får reda på den exakta uthoppsspunkten. Kan vara extra bra att ta till, om det blåser lite på gränsen och när det finns vatten i närheten. Med fördel övar man redan hemma på klubben med att kasta streamers. Det finns ett detaljerat dokument på SFF:s hemsida som är ett underlag för uppvisningskurser och uppvisningsledarutbildningen. Vi rekommenderar starkt att läsa igenom det, för där finns många bra

råd! Du finner dokumentet på www.sff.se > Medlemmar> Fakta för hoppare och piloter> SFF Instruktioner

Hur beräknar man spotten och hur planerar man finalen?

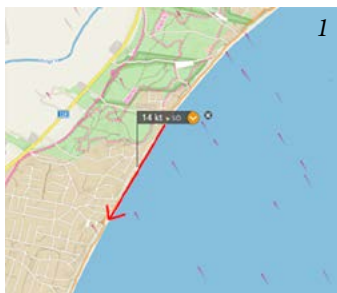
Även här finns det många frågor man ska ta i beaktande för att det ska bli säkert.

- Var är det säkraste stället att landa på?
 - Hur planerar vi finalen baserat på olika vindförhållanden?
 - Och hur beräknar vi uthoppsspunkten för att säkerställa att hopparna kan landa säkert på förutbestämt område?
- Genom att planera flygningen väl vid inhopp och uppvisning skapar man mer marginaler. Att generellt flyga på samma sätt och i samma riktning som hemma över hoppfältet, är inte automatiskt det bästa alternativet. När man opererar större flygplan med fler hoppare, kan det även vara en bra idé att dela in sig i fler finaler för att ge alla så bra förutsättningar som möjligt.

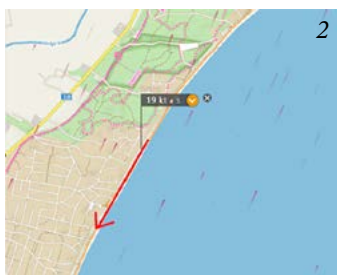
Här kommer några bildexempel:

1: Inhopp vid strand med måttlig pålandsvind (bra förhållande för inhopp) – här lägg finalen längs med strandlinjen, i den riktning som har mest motvind enligt bild, uthopp över hav adderar alltid en risk, och gör spottingen svårare.

Vid starkare pålandsvind flyger man finalen likadant som bilden, men sidoflyttar den ut till havs en aning.

2: Vind längs med stranden (bra förhållanden även i starkare vind) – lägg finalen längs med stranden och i motvind.

3: Frånlandsvind av starkare slag (dåliga förhållanden och det avråds från att hoppa under dessa förutsättningar) Om hoppet ändå genomförs bör man flyga final likt bilden (A eller B). Dock måste man vara medveten om den ökade risken med frånlandsvind, samt vara ytterst selektiv med vilken erfarenhetsgrad av hoppare som får vara med, samt vilken höjd man hoppar av på, (gärna inte över 1500 meter).

En annan faktor man alltid måste ta i beaktning, som inte berör hopparnas erfarenhetsnivå, är att alla kan få en felfunktion. Om det inträffar i dessa förhållanden, kan det medföra att man inte kan styra sin fallskärm efter öppning. Efter bara några sekunder i medvind i dessa förhållanden, kan det innebära att du hamnar en bra bit ut över vattnet och inte kan flyga in till stranden.

I ovan exempel nämner vi vatten som man ska undvika att landa i på grund av den stora drunkningsrisken, men det kan lika gärna gälla en stad eller andra ytor som ska undvikas att landa på.

Kort och gott: Planera finalen väl med den aktuella dagens förhållanden och de förutsättningar som råder på planerad landningsplats och dess kringområde. Vädret är en större faktor vid inhopp än vid traditionell hoppning hemma på fältet.

När blir ett inhopp en uppvisning?

Kortfattat kan man säga att det är när hoppningen är offentligt utlyst till allmänheten. Då behöver du polisens tillstånd, utöver markägarens tillstånd som du alltid behöver.

Vad är då skillnaden mellan ett inhopp och en uppvisning rent hoppmässigt? På ett inhopp behövs en hoppledare och på en uppvisning krävs en uppvisningsledare som är en hoppledare som gått en utökad utbildning för att bli uppvisningsledare.

När det gäller kraven på landningsyta, vilka som får hoppa just där, krav på flytväst, antal båtar i vattnet med mera, är det ingen skillnad på inhopp eller uppvisning. Samma regler gäller.

SFF har numera ansvar för att utfärda uppvisningsledarbekräftelser.

Ansvar har tidigare legat på Transportstyrelsen (TS) och det har det inte funnits någon utbildning. Ett godkännande från RI utdelades från fall till fall. Nu när SFF fått ansvaret för dessa behörigheter har det äntligen tagits fram en utbildning för att bli uppvisningsledare. Kravet inför

den här utbildningen är att du ska ha varit aktiv hoppledare i två år.

Vad är då skillnaden mellan att vara HL på hemmafältet och att vara HL på ett inhopp? Som nog alla vet är hoppledaren den som bestämmer under en vanlig hoppdag. Säger HL att det inte är hoppbart så gäller det, även om du, som kanske är mer erfaren, inte håller med.

På ett inhopp eller en uppvisning, där det finns många fler och kanske nya parametrar, gäller samma sak. Uppvisningsledaren eller hoppledaren bestämmer om det ska hoppas eller inte!

Utdrag från en checklista för uppvisningsledare inför uppvisning

Mycket av detta gäller vid inhopp också, även om allt naturligtvis inte behöver användas då, men tänk på att du i så fall aktivt måste välja bort det.

- Lämpligt landningsområde
- Alternativa landningsområden
- Hinder
- Vindförhållanden och turbulenta områden (arena, till exempel motorstadion, kullar, träd, vatten osv.)
- Hopparnas förmåga
- Flytväst
- Uthoppshöjd
- Antal hoppare
- Antal finaler beroende på erfarenhet och fallskärmar
- Beslut om extra utrustning (stor flagga, rök och så vidare är okej vid lågt hopp). Den som hoppar med extra utrustning, bör ha övat på detta hemma först)
- Planera för att kunna leta efter skärmar vid reservdrag
- Utrustning att ha med:
- Radio
- Kryss
- Vindvimpel
- Vindmätare
- Avspärrningsmaterial
- Väskor att packa utrustning i
- Första hjälpen (sjukvårdsväska)
- Mikrofon till speaker (alternativt ge manus/information till speaker på plats)

Förmedla information till flygplanet

- Bekräfta tid för hopp
- Ropa upp vindar vid streamerfällning och att det är klart att fälla
- Meddela var streamern kastades. Var det mitt över, långt, kort, höger, vänster
- Utvärdera på plats om det finns nya hinder på landningsområdet. Meddela viktiga förändringar till planet
- Om möjligt fånga flaggor (den svenska flaggan får enligt svensk tradition inte ligga på marken för länge och därför ska den helst fångas upp snarast efter landning)
- Meddela piloten när sista hopparen har landat
- Rensa landningsområdet

Till sist – det är alltid bättre att i tveksamma fall ställa in inhoppet eller uppvisningen, om förutsättningarna är för dåliga just den dagen. Better safe than sorry!

Om du har några frågor eller funderingar är du välkommen att kontakta Jens eller Sebastian. Mejladresser finns på sista sidan i tidningen i rutan "Kontakta oss". ■

Bigway och SFF 70

Text: Pixine Lyckner Foto: Joakim Berlin

Nästa år är det dags, Svenska Fallskärmsförbundet fyller 70 år och målet är att sätta en 70-mannaformation för att fira detta.

Under säsongen har ett antal olika formationsläger och prova på bigway-helger arrangerats i flera olika klubbar. Före detta RI, Sven Mörtberg, har deltagit i flera av dessa event och arrangerade Bigway Camp i Gryttjom under augusti. Sven meddelar att man under hösten går in i en utvärderingsfas där man tittar på hur det gått i år, hur intresset ser ut och vad status faktiskt är för att lyckas. Det är inte en enkel match att styra upp 70 fallskärms hoppare till att hoppa säkert tillsammans, även om viljan finns. En av de som deltog i Svens storformationsläger är Frank Almenning, han berättar om sin upplevelse.

“Fallskärms hoppning består av många grenar, men jag vill slå ett särskilt slag för FS och Bigway. Jag upplever en fantastisk glädje och samhörighet när vi tillsammans lyckas bygga formationen – precis som vi planerat på marken 20 minuter tidigare. Att sedan kanske få till en sekvens är rent av magiskt!

Välorganiserat med elithoppare som arrangörer

Under ledning av Peter Ekström och Sven Mörtberg genomfördes Bigway Camp i Gryttjom vecka 31 där vi hade förmånen att bli filmade av Jocke Berlin och Raul Rizzo samt ett gästspel av Ulf Liljenbäck.

22 förväntansfulla hoppare med varierande erfarenhet mötte upp måndag morgon på Stockholms Fallskärmsklub. Under de väderbreak som förekom under veckan drillade Peter och Sven oss i teori och repeterade grunderna i Bigway och vi övade mycket vid attrappen.

Övning ger färdighet

Att lägga mycket tid och energi på att visualisera, öva på marken och repetera den fysiska placeringen i planet och i dörren, gör att det blir mindre tveksamhet när grön lampa lyser.

Repetition är extra bra i en blandad grupp, även om flera hoppare har förståelse för begrepp som sektorer, radialer och stadium sedan tidigare så är det värdefullt att gå igenom igen för att få alla på samma nivå. Peter och Sven byggde en samspelt grupp och skapade förutsättningar för förutsägbarhet i planet, i frifall och under kalott.

Tisdagen bjöd på underbart väder och sex hopp med mycket skratt och breda leenden i frifall. Alla erbjöds att testa olika positioner i formationen så att alla kunde utmanas lite och prova på något nytt. I mitt fall, provade jag att vara ‘floater’ i stället för att dyka efter formationen. Det är en sak att teoretiskt förstå hur man ska ta sig upp till basen som ‘floater’, men att känna hur effektivt det är i praktiken är så klart mycket bättre. Jag rekommenderar varmt att våga utmana sig själv och inte vara rädd för att misslyckas.

Lyckades vi bygga någon formation? Absolut!

Innan onsdagen gick över i kväll hade vi samlat på oss hela 15 nya personliga rekord i största FS-formation med en 22-mannasekvens som kronan på verket! Trots blandat väder under lägret lyckades vi totalt genomföra 19 hopp under veckan. Några av oss var med hela veckan medan andra avlöste varandra.

Lärandet tar som tur är aldrig slut och personligen lärde jag mig mycket under veckan. Jag rekommenderar varmt att prova på formations hoppning, vi hade flera friflygare med oss på lägret och de var faktiskt riktigt duktiga Bigway-hoppare!

Stort tack Peter och Sven för en mycket bra genomförd vecka. Jag längtar redan efter nästa möjlighet att hoppa Bigway och räknar med att ha bättre lycka på avslutningsbankettens raffel då.”

Ur coachens synvinkel

Svens högra hand under eventet var Peter Ekström som bland annat varit med i flertalet världsrekord, som hoppat över pyramiderna och som alltid ivrigt svarar på alla frågor man kan tänkas ha om formations hoppning. Peter berättar:

“När jag fick frågan från Sven om jag ville hjälpa till att coacha Bigway, var svaret enkelt, med största hindret att flytta om semestern. Sedan dök den oundvikliga frågan upp, hur förmedlar jag allt det underbara, och allt det komplicerade, med Bigway till andra?

Jag brukar säga att det är lika svårt att förklara Bigway-hoppning för en oinvigd hoppare, som det är att förklara hoppning överhuvudtaget för ett whuffo.

Efter att själv gått ‘all in’ på Bigway och har förmånen att få hoppa med världseliten, hur inspirerar man andra att vilja göra jobbet som krävs? Att leverera till gruppen? Att förstå skillnaden mellan ett camp, där du kan träna och prova och ett event, där du måste prestera? SFF 70 nästa år är ett event och inte ett camp.

Jag har inte svaret, men det gladdde mig att se potentialen, entusiasmen och utvecklingen på de deltagare som deltog. Under Bigway Camp i Gryttjom, gick gruppen i många delar från klarhet till klarhet, med stor utveckling på individnivå, där flera satte personliga rekord, med riktigt bra hoppning.

För att lyckas med SFF 70 behöver vi bli fler som vill göra jobbet, lära sig mer, utvecklas ytterligare och sätta gruppen först. Jag hoppas att vi under hösten kan lägga en plan så att vi faktiskt får ihop SFF 70.

Jag tänker skicka in min ansökan om att vara med, ses vi?” ■

 BODYFLIGHT

Kontakta SFF

Kansliet Pontus Widéns väg 18 | 722 23 Västerås | Telefon: 021-41 41 10 | E-post: info@sff.se

Beställ utbildningsmaterial

Beställning av böckerna Hoppa Fallskärm och Flyga Fallskärm görs via mejl till kansliet. info@sff.se

- Boken "Hoppa fallskärm" är en utbildningsbok i grunder för fallskärms-hoppning
- Boken "Flyga fallskärm" är en utbildningsbok i fallskärmsflygning

Vill du veta mer om...

Skatter och avtal

Lina Gardlow, linagardlow@hotmail.com

Ekonomi

Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Kommunikation och presskontakt

Anna Oscarson, anna.oscarson@sff.se

Försäkringsfrågor

Joakim Berlin, ri@sff.se

Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Materielkommittén

Håkan Andersson, haan@bredband.net

Utbildnings- och säkerhetskommittén

Joakim Berlin, ri@sff.se

Tävlingskommittén

Lena Kaulanen, lena.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor

Johan Barth, johan.barth70@gmail.com

Totalförsvarskommittén

Jens Grahn, jens.grahn@sff.se

SFF:s kansli

Riksinstruktör och kanslichef
Joakim Berlin, ri@sff.se

Kanslist, medlemsärenden
Penny Robertson-Pearce

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Amos Hedberg
ordförande
ordforande@sff.se

Anna Oscarson
vice ordförande
anna.oscarson@sff.se

Stefan Nilsson
kassör
kassor@sff.se

Rasmus Olofsson
ledamot
rasmus.olofsson@sff.se

Jens Grahn
ledamot
jens.grahn@sff.se

Johan Hellström
ledamot
johan.hellstrom@sff.se

Sebastian Sprill
ledamot
sebastian.sprill@sff.se

Valberedningen: Catharina Gilljam - catharina.gilljam@gmail.com, Andreas Isaksson - andersisak@hotmail.com, Lina Gardlow - linagardlow@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation, medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta, information, nyheter om hoppning och tidsningsarkiv

NY HEMSIDA EFTER 20 ÅR
UFFESHOPSHOP.SE

VÄLKOMMEN TILL UFFES HOPP SHOP

SVERIGES STÖRSTA FALLSKÄRMSAFFÄR
- SEDAN 1981

VÅRA PRODUKTER

HÖJD

HJÄLMAR

RIGGAR

FALLSKÄRMAR

OVERALLER

HJÄLMTILLBEHÖR

GLASÖGON

TANDEM

RESERVDELAR

KLÄDER

213

år i sporten

27400

hopp

35

cuttar

21400

reservpackningar

Efter 20 år har vi en ny hemsida. Besök oss på **uffeshoppshop.se** för att köpa din utrustning. Med vår erfarna personal som tillsammans har 27400 hopp så får du den hjälp du behöver. Välkommen!

Uffes Hopp Shop AB

Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås
021-355 750
info@hoppshop.se